

200 marek
za numer

Redakcja i Administracja:
Kraków, Dunajewskiego 5.

Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Reklamacje otwarte są wobec od
opłaty pocztowej. — Redakcja
reklamów nie zwraca i bezinteresownych
listów nie odczytuje.

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

Wychodzi codziennie o godz. 6 rano

Miesięcznie **5500**
marek

Zagranicą miesięcznie 12.000 Mk
Konto czekowe PKO Nr 140.256

Dział inseratowy:
Powszechnie biuro reklamy
„PRASA”

Kraków, Karmelicka 16, tel. 20-86.
Konto czekowe 149.975.

Walka z drożyzną

Napisał poseł dr Herman Diamand

III. PODATKI

Nowoczesne państwo jest organizacją bardzo kosztowną. Administracja, szkolnictwo, a przede wszystkim gotowość bojowa ochotników, jeżeli mają być postawione na stopie, odpowiadającej innym państwom europejskim, znaczną część dochodów gospodarstwa społecznego, a zatem też każdego z obywateli. Systemy podatkowe starają się ująć zadanie to w sposób sprawiedliwy, to znaczy, starają się obciążyć obywateli w stosunku do ich zdolności płacenia. Jest to jedyna droga uzyskania potrzebnej ilości podatków, bez szkodenia całokształtowi gospodarstwa, bez ograniczenia wytwórczości.

Gdy przypatrzymy się podatkowości w Polsce, dojdziemy do przekonania, że rządźmy się systemem złym, albo raczej, że systemu żadnego nie mamy. Idziemy drogą najmniejszego oporu, to znaczy, że ściągamy podatki z obywateli, bez względu na ich zdolność płatniczą, skoro tylko bronić się nie mogą. Skarbowość polska opiera się na podatkach pośrednich, to jest na podatkach spożywczych, monopolowych i cłach. Nauka jest zgodna, że zdrową podstawą podatków stanowi dochód, że podatek z dochodu ma być progresywny, to znaczy, że im większy dochód, tem wyższy procent z dochodu przy pada skarbowi. Podatek ten istnieje i u nas w Polsce, ściągany bywa skrupulatnie z urzędników i robotników, poza tem mało przynosi, dzięki niesłowności podatników i nieudolności władz skarbowych.

W pierwszym półroczu 1922 wpłacono milionów:

1205 podatku gruntowego
4457 podatku przemysłowego
1287 podatku dochodowego i t. d.

razem podatków bezpośrednich 10.251 milionów, z pominięciem daniny nadzwyczajnej, jako jednorazowej. Podatków zaś pośrednich 67.783 milionów, w tem od spirytusu i wódek 25.379, od cukru 8.134, od oleju skalnego 2435, od tytoniu 15.000, od soli 2000, od cel 9724 milionów. Dochodzimy do wyników wręcz groteskowych; wódka przynosi skarbowi przeszło 25 razy tyle dochodu, co wszystkie podatki gruntowe, cukier cztery razy tyle, nafta dwa razy tyle, tyton siedem razy tyle. Trzeba wziąć pod uwagę, że ludność miejska płaci większość tych podatków, wszak ona własnych plantacji tytoniowych ani własnych gorzelni nie posiada, a cukru musi stosunkowo dużo konsumować przy niedostępnych cenach mleka i tłuszczu.

Wszędzie, obok podatków bezpośrednich, istnieją także podatki pośrednie, ale jaki jest ich stosunek do tamtych. Cytuję liczby, podane w połowie tego roku przez p. Michałskiego:

Podatki pośrednie stanowią w Anglii 30,3 procent całego dochodu z podatków, we Francji 36,4 procent, w Niemczech 22,8 procent, w Polsce zaś w roku 1920 70 procent, w roku 1921 — 79 procent, a w pierwszej połowie 1922 — 88 procent. W drugiej połowie 1922 stosunek ten jeszcze bardziej się zmienił na niekorzyść ludności, opłacającej podatki pośrednie. Gdyby u nas płacono podatki bezpośrednie w tym samym stosunku do pośrednich, jak w krajach zachodnich, to dochody państwowe zamiast 147 miliardów w pierwszym półroczu 1922 wynosiłyby 337 miliardów, to znaczy, że nie drukowali-

byśmy w roku bieżącym dalszych marek, że dolar kosztowałby 3—4000 marek, że 100 kg. pszenicy kosztowałoby 12 tysięcy, a nie 60 tysięcy, żyto 3.000, a nie 40.000, bydło 1 kg. żywej wagi 200 marek, a nie 2.000, a wieprzowina 400 marek, a nie 3000.

Ceny zmieniły się podczas pisania tego artykułu na niekorzyść konsumenta.

Czy jest to do pomyślenia, ażeby przeciętnie od hektara ziemi płacono podatku 82 marki rocznie, a od 1 kg spożytego cukru 600 marek, a od litra spirytusu 2500 marek? Czy może wynosić podatek powiatowy od tego samego hektara 3000 przeszło, a podatek państwowy 40 część tej kwoty.

Być może, że podatki, nawet bardzo wzmożone, nie pokryją w całości, wobec ciągle wzmagających się emisji banknotów, państwowych wydatków bieżących, ale zbliżą się do nich, a brakującą kwotę możnaby pokryć pożyczką wewnętrzną. W miarę jednak jak marka spada w odciech, trudniej dojsz do tego koniecznego celu. Wydatków inwestycyjnych, w szczególności koniecznych kolejowych, ani z dochodów, ani z podatków nie pokryjemy. Na to potrzebną jest pożyczka zagraniczna, którą z wielką łatwością uzyskamy, wychodząc z matni walutowej. Wtedy i bank walutowy i walutę złotą i ład do gospodarstwa wprowadzimy, ale jedyną drogą prowadzi przez podwyższone podatki bezpośrednie.

Zachodzi obawa, jak przy wszystkich świadczeniach dla państwa, tak i tutaj, że opłacający podatki bezpośrednio zechcą przerzucić je na odbiorców, że rolnicy, przemysłowcy, kupcy, zechcą pokryć wydatek, poniesiony na pokrycie podatku, doliczając go do cen sprzedanych towarów. Temu należy przeciwdziałać środkami gospodarczymi. Znaczna część towarów zawdzięcza możność ustanowienia wysokich cen, cłom, na które dzięki zrzeczeniu się ustanawiania cel przez Sejm ustawodawczy, interesowane sfery producentów i kupców mają wpływ decydujący. Rząd winien cła w tej mierze obniżać, jak producenci i kupcy podwyższają ceny ponad ekonomicznie uzasadnioną potrzebę. Rząd ma możność przez powiększenie podaży na targu przy pomocy kooperatywu i organizacji miejskich, zniewolić wy-

twórców i kupców do nieprzerzucania ciężarów, na nich nałożonych, — na konsumentów. Dalej ma rząd w swych instytucjach finansowych bardzo skuteczny środek trzymania paskarzy w ryzach. Trzeba jeno chcieć, a we wszystkich dotychczasowych próbach, nikt poważnie krępować wyzysku paskarskiego nie chciał. Wszystkie wyprawy jerozolimskie dla zwalczania smoka drożyny były jedynie widowiskami publicznymi dla wywołania złudzenia, pozorów walki z drożyzną.

Krótko mówiąc, organa, mające zadanie walki z drożyzną, zachowywały się wobec paskarzy i lichwiarzy tak samo, jak policja państwowa wobec czarnosecińców reakcyjnych.

W pierwszym półroczu 1922 rząd ściągnął drogą podatków pośrednich z ludności około 68 miliardów. Druga połowa tego roku da dochody bez porównania większe, gdyż w międzyczasie minister skarbu kilkakrotnie powiększał stawki podatków spożywczych, cel i towarów monopolowych. Prawdopodobnie podatki pośrednie przyniosą w roku 1922 około 150 miliardów. Całą prawie kwotę ściągają się przez podwyższenie o podatek ceny towaru, a że handlarze liczą swe procenta zysku od całej ceny towaru, a zatem i od podatku, bez przesady można powiedzieć, że należy jeszcze 50 procent zysku kupieckiego do podatku doliczyć. Jasną jest rzeczą, że taka danina w rażący bardzo sposób przyczynia się do podwyższenia drożyny. Podwyższanie podatków pośrednich rozzuchwala kupiectwo, widzące w ciągłym podwyższaniu stawek podatkowych, usprawiedliwienie stałego śrubowania cen. Niechaj nikt nie mówi, że dochody te płyną przeważnie z podatku, nałożonego na artykuły, bez których obejść się można. Naturalnie, że człowiek, żyjący spokojnie w domu, dobrze się odżywiający, nie pracujący w bardzo ciężkich warunkach, nie denerwowany życiem miejskim lub życiem w zbiorowisku fabrycznym, łatwiej mógłby się obejść bez podnieć alkoholu i tytoniu, ale człowiek, pracujący za domem, wśród huku maszyn, w złym powietrzu pracowni, odczuje potrzebę podniecenia swoich nerwów. Coż zresztą wiele mówić. Mimo szalonych stawek podatkowych, konsumpcja alkoholu i tytoniu stale rośnie. Moralista może nad tem biadać, ale ekonomista musi się liczyć z niewątpliwym faktem. Któż zresztą czynić śmie zarzuty pijakom i palaczom, wszak płacą oni 40 razy tyle podatków, co całe rolnictwo polskie.

Dymisja ministra skarbu Jastrzębskiego

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 3 stycznia.

Minister skarbu p. Jastrzębski podał się do dy-

misji i w najbliższych dniach opuszcza swe stanowisko. Kierownictwo ministerstwa skarbu ma objąć najstarszy rangą wiceminister p. Markowski.

Termin zebrania się Sejmu i Senatu

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 3 stycznia.

„Gazeta Warszawska” donosi, że w komisji regulaminowej senatu poruszano myśl zwołania Senatu na 10 bm. dla zatwierdzenia regulaminu. Jak się zdaje, termin ten jest mało prawdopodobny. W kołach sejmowych przypuszczają, że posiedzenia Sejmu i Senatu rozpoczną się 16 bm.

REGULAMIN DLA SENATU

(PAT) Warszawa, 3 stycznia.

Wczoraj o godz. 10 w Senacie rozpoczęło się posiedzenie komisji regulaminowej pod przewodnictwem senatora Zdanowskiego. Przyjęto w pier-

wszem czytaniu artykuły od 64 do 71 włącznie. Traktują one o prawomocności uchwał komisji regulaminowej i o wynagrodzeniu senatorów i marszałka Senatu. Art. 70 postanawia między innymi, że senatorzy otrzymują zwrot kosztów utrzymania w tej samej wysokości co posłowie do Sejmu, że diety są płatne z góry, że marszałek Senatu otrzymuje pobyty prezydenta Rady ministrów, ma prawo używania inwentarza reprezentacyjnego Senatu i otrzymuje na reprezentację sumę określonej ustawą. Art. 71 mówi między innymi, że senatorzy nie mogą zrzec się poboru diet oraz że mają prawo wolnego przejazdu na kolejach.

Piłsudski o Narutowiczu i jego mordercy

Warszawa (AW.) „Kurier Polski“ zamieszcza wywiad z marszałkiem Piłsudskim na temat (statnych wypadków politycznych. «Na wstępie marszałek Piłsudski zastrzegł sobie, że obecnie jest oficerem w czynnej służbie, a więc musi być powściągliwy w wyrażaniu opinii. Natomiast oświadczył gotowość do opowiadania o wypadkach dotyczących okresu, w którym był Naczelnikiem Państwa, tudzież o rzeczach natury osobistej. Zapytany o wrażenia z rozprawy Niewiadomskiego, Piłsudski odpowiedział, iż z całego procesu doznał uczucia bardzo bolesnego, że za niego miał zginąć kto inny, przyjaciel. Poza tem Piłsudskiego uderza fakt aberacji moralnej, polegającej na zrzuceniu z łatwości odpowiedzialności personalnej z jednej osoby na drugą, co marszałek uważa za niezgodne z duchem naszej rasy. Zastrzelić kogo innego i nie wstydzić się tego, chociaż ten nie dźwiga na sobie odpowiedzialności, to jest duch Wschodu — mówił marszałek Piłsudski. Tę aberację obserwowałem z pewnem przerażeniem przez 4 lata na stanowisku Naczelnika Państwa. Dla ludzi tego zaboru wpływ Wschodu był fatalny. W pogoni za absolutem duch Wschodu wyklucza indywidualność, zaciera indywidualną odpowiedzialność. Takich stygmatów Wschodu u nas mnóstwo. Starale się bronić społeczeństwo przed niemi, szukając czynników, które niesie ze sobą rasa polska, w których czuje się dobrze, które potęgują siły jednostek narodu. Dla mnie uderzającą w sprawie Niewiadomskiego jest właściwie tajemnica Wschodu. Co do samego faktu muszę powiedzieć, że żałuję, iż Niewiadomski nie napisał do mnie, byłbym z pewnością przyjechał do Baryczków po tę polską kulę. Zgodnie z mojem szczęściem byłaby mnie pewnie ominęła, ale w zbiorze kul do mnie wymierzanych, byłaby jedyną narodową kulą polską. Przed wyborem Narutowicza zapytał się on mnie o moje zapatrywania na jego kandydaturę. Odpowiedziałem, że byłoby mi bardzo nieprzyjemnie, gdyby ją przyjął. Powód przemleczalem. Narutowicz był ciężko chory i w pracy swej jako minister doszedł do takiego zmęczenia, że nie sypiał po nocach i z trudnością wstępował na schody. Wiedziałem z góry, że na stanowisku Prezydenta spotkają go rzeczy i zja-

wiska, do których człowiek z kulturą europejską z trudnością przywyka, na przykład łatwość przechodzenia do porządku dziennego nad osobistym życiem człowieka, nad jego czcią i honorem. Do tego trzeba byłoby bardziej niż jego wytrzymałości konstrukcji nerwowej.

Przed samym wyborem, Narutowicz raz jeszcze powtórzył to pytanie, ja raz jeszcze mu odradziłem. Po wyborze przyjechał do mnie i powiedział, że nie widział możliwości zrzeczenia się. Dziwił się spokojowi, z jakim wytrzymywałem moje położenie. Mówił, że zdecydowany jest znieść je krócej, ale nie chce wstydzić się przed sobą samym, by miał się cofnąć, gdy raz już na niego spadło.

Tu wtrącił marszałek Piłsudski swoją uwagę o pogłoskach, które krążą o osobie Narutowicza, jakoby miał on pochodzić z rodziny żydowskiej, i mówił: Na Zachodzie wybór prezydenta budzi ciekawość co do jego osoby, a ludzie starają się dowiedzieć prawdy. U nas szukają przede wszystkim kłamstwa, na niem budują swoje sądy polityczne. Słaby w myśleniu, w słowach skutecznie działa, metodami kłamstw, plotek i potwarzy.

Zapytany o opinię swoją o Narutowiczu jako ministrze, Piłsudski odpowiedział: Był on znakomitym inżynierem, profesorem. Przyszedł do Polski z chęcią oddania swych sił na rzecz odbudowy państwa polskiego. Metody jego prac w resorcie robót publicznych nie umiały znaleźć mojej aprobaty. Polegały one na wytwarzaniu rzeczy od razu najlepszych, na dążeniu do wykintu techniki, urządzeń państwowych, które stnieją tylko w książkach, a w zetknięciu z brakiem środków, niedokładnością ludzką, dają rezultaty nikłe. Konferencja genueńska wykazała, że Narutowicz doskonale orientował się w kwestiach politycznych, to też popierałem jego kandydaturę na ministra spraw zagranicznych. Był on jedynym dotąd polskim ministrem spraw zagranicznych, który po europejsku pojmował swoje obowiązki, także wobec Naczelnika Państwa. Informował się u mnie, radził w rzeczach, w których 4-letnie moje doświadczenie mogło mu dać większą pewność siebie.

czeństwo polityki Seipla dla Austrii.

Socjalna demokracja austriacka wykazuje, że dotąd Austria była przegródką między faszystami węgierskimi a bawarskimi, z chwilą zaś, gdy kanclerz Austrii wchodzi w konszachty z Horthym, ta przeszkoda znika i stąd całej Europie środkowej zagraża niebezpieczeństwo puczu faszystowsko-monarchistycznego.

Przypuścić należy, że i nasze ministerstwo spraw zagranicznych interesuje się temi zajściami, które i na Polskę nie mogą pozostać bez wpływu.

17.

Zbrodnia zatrutowania młodzieży

Niewiadomski — to przedstawiciel starszej generacji, którego pobudliwość, porwana orgiastyczną wprost agitacją endecką, doprowadziła — do zbrodni i zatyry.

Ale, jaką straszną deprawację szerzy ten obóz wśród młodszego pokolenia — wśród dzieci niemal!

Po ludzku biorąc — Niewiadomski dokonał na osobie Narutowicza najstraszniejszej zbrodni: odebrał mu życie. Z państwowego punktu widzenia bodaj że gorszem było to, do czego skłoniła młodzież agitacja endecka — obrzucanie prezydenta śniegiem i błotem. Zbrodnia morderstwa jest czynem strasznym — ale ma w sobie pewną powagę grozy, gdy tamto naigrawanie się — było zadeptywaniem w błocie ulicznym tej powagi, którą reprezentuje konstytucyjnie wybrana głowa państwa.... Czuł to sam prezydent, mniej lekając się zamachu, niż obelg i zrzekając się eskorty.

Jeżeli tamten czyn młodzieży był ohydny (a taki Rabski porównywał go w „Kurjerze Warszawskim“ z ekstazą dzieci, które ongi ruszyły na wyprawę krzyżową) — to poprostu kanibalskiem jest to, co za przykładem starszych czyniły dzieci na wieść o tragicznym zgonie Narutowicza.

Posłuchajmy, co za rewelacje budzące wprost przerażenie nad trującym ziarnem, które w młode dusze zasiewa endecja, przytacza „Kurjer Poranny“ w polemice z „Kurjerem Warszawskim“:

Pozwoliły sobie zapytać redakcję „Kurjera Warsz.“, czy jej wiadomo, że na kilku pensjach warszawskich, młode panny uczennice, przyszłe obywatelki, matki Polki, chrześcijanki, na wiadomość o śmierci Narutowicza — zaczęły tańczyć z radości, że panie nauczycielki, uszczęśliwione z tego powodu przyklaskiwały tym tańcom? że dyrektor jednej ze szkół męskich nie pozwolił swoim uczniom iść na pogrzeb zamordowanego?

Wspominamy tu wyłącznie o faktach osobistych stwierdzonych i pewnych; gdyż niewątpliwie było ich więcej.

A teraz słówko o tem, co wywołało polemikę, co pociągnęło ów dziennik do tej rewelacji.

Oto „Kurjer Warszawski“ wystąpił był ze słowami oburzenia pod adresem młodzieży ukraińskiej.

Pod tytułem „zdziczenie młodzieży ukraińskiej“ napisał:

„Gazeta Codzienna“ lwowska donosi o niesłychanym wprost akcie, zdziczenia młodzieży ukraińskiej we Lwowie, karmionej przez nauczycieli jadem nienawiści do Polski. Kuratorium szkolne zarządziło nabożeństwo żałobne za duszę śp. prezydenta Narutowicza w filji gimnazjum ruskiego przy ul. Puławskiego. Kiedy o godz. 8 zrana zebrali się uczniowie w klasach pod przewodnictwem nauczycieli, zaczęli demonstracyjnie oponować i krzyżeć: „Po co mamy modlić się za jakiegoś zawołkę“, a nadto plugawić pamięć zmarłego w ohydny sposób.

Nauczyciele na to nie reagowali.

Co na to kuratorium szkolne i ministerjum oświecenia?

Trzeba mieć zaiste ciekawość organu Rabskiego, ażeby kuć broń przeciw „mniejszości narodowej“ z tego, w czym się wychowuje młodzież własną — nawet nieletnią działwę.

A „duszpasterze, widzący takie zatrutowanie dusz młodocianych?

Istnieją przecie słowa Chrystusa o gorszytelach, którymby należało przywiązać kamień młyński u szyji...

„Duszpasterze“ milczą...

A przecie zaiste te tańce radosne na wieść żałobną — to jakby płasy dzikich nad powalonym wrogiem... Podkreślamy: nad wrogiem. A pod sztandarem Rzeczypospolitej leżał jej pierwszy prezydent.

Węgry przygotowują się do rewanzu

Od sierpnia 1920, od upadku rządu Beli Kuna, Węgry znajdują się pod rządami najczarniejszej reakcji. Tak zwany kurs chrześcijański, zainaugurowany przez naczelnika państwa Horthy'ego, polega na tem, że wszystkich podejrzanych o sympatje dla ruchu bolszewickiego, mordowało się, zamykało się do więzienia, albo wysyłało się do obozów dla internowanych. Wszystkie rządy od Friedricha do Bethlena uważały za swój pierwszy obowiązek zwalczanie kontrewolucji, a walkę tę prowadziły w taki sposób, że zagranica musiała kilkakrotnie interweniować przeciw zbyt głośnym „bohaterstwom“ Heijasów, Pronayów i Oszturburgów.

Węgry uważają się wciąż za monarchią i tylko dzięki sprzeciwieniu się ententy nie siedzi Karol czy syn jego Otton na tronie węgierskim. Bez króla Węgry używają we wszystkich urzędach tytułu: królewski; rząd jest królewski, wojsko królewskie, sądy wyrokują w imieniu króla itd. Poza terorem wewnętrznym, którym Horthy się utrzymuje przy władzy, zasadniczym celem polityki węgierskiej jest przywrócenie stanu z r. 1914, tj. odzyskanie ziem utraconych wskutek przegranej wojny na rzecz Czech, Rumunii i Jugosławii. Mimo postanowień pokoju w Trianon, że Węgrom wolno utrzymywać tylko 30.000 wojska utworzonego nie na podstawie powszechnej służby wojskowej, Węgry faktycznie utrzymują pod różnymi nazwami 300.000 ludzi pod bronią, zaś powszechną służbę chcą zastąpić „ustawą o porządku publicznym“, która wypracowana przez ministra spraw wewnętrznych Rakovszky'ego przepisuje, że wszyscy mężczyźni od 18 do 50 lat życia obowiązani są do świadczeń na rzecz państwa.

Rząd węgierski nie kryje się też zbyt zbytnio ze swymi zamiarami, szczególnie odkąd rząd Mussoliniego wziął go pod swą protekcję. Faszystów włoskich łączy z faszystami węgierskimi wspólna nienawiść do Jugosławii i zupełnie jawnie mówią, że Węgry mają być przednią strażą Włoch w wojnie przeciw Jugosławii. Otwarcie do zamianów zaczepnych przystąpił się minister spraw wewnętrznych Rakovszky, który na uroczystości ku czci Stefana Tiszy w komitacie Szaboles oświad-

czył, że Węgry z zaciśniętą pięścią i z zaciśniętymi zębami oczekują dnia, w którym w starych granicach na brzegach starych rzek, na starym szerokim horyzoncie znowu wejdzie słońce starych Węgier. Są to groźby wymierzone przeciw Jugosławii za Chorwację, Sławonię i Banat, przeciw Rumunii za Siedmiogrod i Arad, przeciw Czechom za Słowaczczyznę i Preszburg.

Te trzy państwa, które specjalnie dla obrony przeciw rewanzowi węgierskiemu utworzyły małą ententę, znają grożące im z tej strony niebezpieczeństwo i przygotowują się do odparcia go. Jak praskie „Narodni Listy“ donoszą z Belgradu, rządy jugosłowiański, czeski i rumuński czynią usilne starania u konferencji ambasadorów w Paryżu w sprawie interwencji przeciw Węgrom z powodu ich przygotowań wojennych. Tym sposobem chcą rządy małej ententy zmusić Węgry do zaprzestania niepokojącej, zdaniem ich, polityki. Czy te starania odniosą skutek, można wątpić. Węgry mają w wielkiej entencie potężnych protektorów, gdyż oprócz Włoch mają też poparcie wpływowych kół monarchistycznych we Francji, które ze względów katolickich popierają powrót Habsburgów na tron węgierski.

Węgry są ciągle groźbą dla pokoju europejskiego i z tego powodu — nie mówiąc o specjalnych powodach — proletariąt całego świata nie spuszcza tej sprawy z oka. Dowodem tego jest wystąpienie socjalnej demokracji w Austrii, spowodowane podróżą kanclerza Seipla do Budapesztu. Kanclerz Seipel, mimo że stoi na czele rządu republikańskiego, jako chrześcijańsko-społeczny i jako książę jest monarchistą i z tej racji łączy go sympatje z monarchistami węgierskimi. Akurat teraz, kiedy jest w toku akcja sanacyjna dla Austrii przy udziale Czech, Seipel jedzie do Budapesztu, rzekomo tylko ze względów grzeczności. Podróż ta obudziła wielkie niezadowolenie w Czechach, które dał wyraz minister spraw zagranicznych dr Benes, umieszczając w swym organie „Čas“ artykuł przeciw Seiplowi. Austriacka socjalna demokracja dla wyświeślenia tej sprawy zażądała zwołania specjalnego posiedzenia Zgromadzenia narodowego, na którym chce omówić niebezpie-

Przyczynek do endecko-hallerowskiego podkopywania Polski

Łuski z oczu spadają. Zaczynają ludzie prawdę spostrzegać i mówić. Że dotąd milczeli — za błąd siebie poczytują. Jeden z nich pisze: „I choć żołnierze twoi zaczęli szemrać i burzyć się, Tyś, Generale (Hallerze de Hallenburg), naznaczał coraz nowe terminy wyjazdu z Francji i raczej wolałeś wystąpić przeciw strejkującym paryskim robotnikom, obsadzając swoim wojskiem stację Metropolitainu, niż poddać się Polsce”.

W rzeczy samej, miał przybyć gen. Haller do Polski w grudniu 1918 r. — Wszystkie siły zbrojne młodziutkiej Polski szły wówczas na odsiecz Lwowa. A tymczasem czechosłowacki przedstawiciel w dniu 9 stycznia 1919 r. mógł wysłać z Krakowa raport do Pragi, iż generał Haller ze swym wojskiem na czas do Polski nie przybędzie, a więc nie ma obawy, by wojska „ententowe” polskie spotkać się mogły w polu z wojskiem „entent-

owem” czeskim, t. zn. legionarzami. I to rozstrzygnęło o najeździe czeskim na Cieszyn w dn. 23 stycznia 1919, i to zadecydowało o oddaniu w niewolę czeską 160 tysięcy dzielnych, wysoce uświadomionych obywateli polskich. Kiedy przybył gen. Haller do Cieszyna na paradę, całował się z nieszczęsnymi ujarzmionymi górnikami i wołał: „Jestem żołnierzem. Niech mi rozkaz dadzą, a Czechów przepędzę” — choć wiedział, że takiego rozkazu wówczas już nikt wydać nie mógł.

Nie, pan generał, nie tylko „milczał i hołdy odbierał”, lecz nieraz krzyczał, by sobie nienależnych, a dla Polski bardzo kosztownych, hołdów przysporzyć. Służył już wówczas nie Polsce, lecz swemu stronnictwu, co Polskę dopiero zmartwychwstającą już do grobu składało.

Za te jego czyny „bohaterskie” Polska wdzięczną nie będzie, a tembardziej Śląsk Cieszyński.

Sprawy partyjne

KONFERENCJĘ W SPRAWIE ORGANIZACYI KOBIET zwołuje Komitet Obwodowy PPS Zachodniej Małopolski na **DZIEŃ 7 STYCZNIA 1923 R.**, na godz. 9 rano, do sali Domu Robotniczego w Krakowie, ul. Dunajewskiego 5. Referentki: tow. Zofia Praussowa, poseł m. Warszawy i tow. Dora Kluszyńska, ławniczka m. Łodzi. Na porządku dziennym sprawy bardzo ważne, dlatego wzywamy wszystkie komitety miejscowe do bezwarunkowego obesłania konferencji. Każdy komitet ma prawo do wystawienia delegacji z 5 osób — towarzyszek i towarzyszy, których należy zapatrzyć w odpowiednie mandaty.

Komiteta Obwodowy PPS Zachodniej Małopolski: Senator Jan Englisch, przewodniczący, Zygmunt Klemensiewicz, sekretarz.

Z ruchu socjalistycznego

ZGROMADZENIE LUDOWE W WIELICZCE

Na wieść o tem, że poseł clieny Mianowski ma na dzień 1 stycznia przybyć do Wieliczki na zgromadzenie chadeków, zwołane za zaproszeniami do sali Rady powiatowej, towarzysze tamtejsi urządzili zgromadzenie publiczne w sali Domu robotniczego, które odbyło się przy wielkiej liczbie uczestników. Przewodniczył tow. Jedynak, sekretarzewał tow. Sarek. O sytuacji politycznej i gospodarczej w Polsce referował tow. Malisz z Krakowa, w sprawie oświatowej referował tow. inżynier Nowak. Tow. Jedynak w pięknych słowach wzywających do organizowania się około Czerwonego Sztandaru zamknął zgromadzenie. Poseł Miarowski czując, że robotnicy w Wieliczce zgotaliby mu godne przyjęcie, nie przyjechał na zgromadzenie chadeków, mimo, iż nawoływano przed kościołem na to zgromadzenie. Robotnicy tymi wezwaniom nie dali posłuchu, przybywając tłumnie na socjalistyczny wiec publiczny.

Z TEATRU

Bagatela: „Panna mamusia”, farsa w 3 aktach Ludwika Verneuil’a w przekładzie (nieszczęśliwym!) Włodzimierza Perzyńskiego.

Zgrabna farsa znanego już u nas współczesnego autora francuskiego zaleca się wybredniejszej publiczności dialogiem pełnym subtelnej dowcipu, mniej zaś wybrednej komicznymi i pikantnymi sytuacjami. Jerzy Letournel kocha się nieświadomie w swojej, młodszej od siebie macosze Zaklinie i jest przez nią wzajemnie, równie nieświadomie kochany. Nadchodzi jednak moment, w którym oboje młodzi uświadamiają sobie stan swoich uczuć.

— Nie! nie wolno mi cię kochać, — wybucha Jerzy, — wszak stałbym się Edypem!

— Co to takiego Edyp? — zapytuje go panna mamusia.

— Edyp? to taki film.

— Rzeczywiście, nie wolno nam się kochać. Straszna sytuacja: Edyp i Fedra...

— Co? nie miesza Edypa z Fedrą, to... dwa różne filmy...

Oto próbka, jak zręcznie autor znajduje w dialogu okazję do subtelnej charakterystyki poziomu umysłowego i stopnia wykształcenia dzisiejszych „sfer inteligentnych”. Podobnie „cienkie” powiedzenia syją się w toku konwersacji dość obficie.

Oczywiście temat „Panny mamusi”, jeśli nie miał się rozwinąć w tragedię na wzór „Fedry”, musiał być traktowany jako farsa. Więc Zaklina, która nigdy nie dopuściła p. Letournela starszego do skrzyśnięcia z praw małżonka, uzyskuje od niego w trzecim akcie zgodę na rozwód i na małżeństwo z jego synem, los zaś ojca, któremu syn odbił żonę, nie rozczuła nikogo, bo ten papa jestto zawodowy kobieciarz, który się łatwo pocieszy.

Tytułową rolę doskonale odegrała p. Malicka i wyglądała bardzo pięknie. Komicznym Letournellem ojcem był p. Dobrzański, który dobrze bawił publiczność, jakkolwiek trudno było uwierzyć, że taki komik jest lowclasem podbijającym serca kobiety. P. Wesołowski, który grał Letournela młodszego, jest młodym artystą o niezaprzeczonym talencie i o bardzo dobrych warunkach na amanta, lecz o widocznej inklinacji w kierunku charakterystyczno-komicznym. Rola rezolutnej kokotki Fanny Juliet z werwą, wdziękiem i humorem odegrała p. Stębowska, która uroczo wyglądała w pidżamie. Zabawnym zalotnikiem Julianem de Merenil był p. Kaden, miłą subretką p. Romówna. Z epizodowej roli garsona zrobił p. Ratselika figurę o nadzwyczajnej sile komicznej.

Wogóle „Panna mamusia” była bardzo dobrze odegrana, a tylko na następnych przedstawieniach trzeba by nieco przyspieszyć tempo. E. H.

List otwarty do byłego generała broni Józefa Hallera

Panie generale!

Do protestu moich poprzedników przyłączyć się nie mogłem, gdyż dotychczas byłem zagranicą, ale miara się przebrała, więc i ja muszę Ci wyznać, panie generale, jako Twój były oficer sztabu tak zwanego Naczelnego Dowództwa W. P., któregoś w Polsce nie uznawał, co mi leży na sercu.

Byłem wysłany przez Polską Organizację Wojskową na teren Bolszewji jako łącznik Polski z armią polską, skupiającą się na Murmanie, której Ty, panie generale miałeś być wodzem w zastępstwie Więźnia stanu, zamkniętego w twierdzy Magdeburga.

Z całej Ukrainy, Rosji, z Polski a nawet z frontu włoskiego spieszyła młodzież, by się złąć w jedną wielką siłę wojska polskiego.

Niestety wbrew zawartym umowom, gdyś poczuł chłód turny bolszewickiej, schroniłeś się z Murmanu, panie generale, do Paryża, by tam zbierać zaszczyty i sławę wydętą przez Komitet Narodowy.

We Lwowie krwawiły się kobiety i dzieci, Tyś panie generale, nie myślał o przyjeździe z odsieczą, lecz czekałeś by się do reszty wszystko w Polsce zawało, a wtedy Ty panie generale przyjdiesz jako Tryumfator na czele 3-ech dy-

wizyj strzelców... wiesz jakich, panie generale... by w Polsce zrobić porządek.

I choć żołnierze Twoi zaczęli szemrać i burzyć się, Tyś panie generale, naznaczał coraz nowe terminy wyjazdu z Francji i raczej wolałeś wystąpić przeciw strejkującym paryskim robotnikom, obsadzając swoim wojskiem stację Metropolitainu, niż poddać się Polsce.

Przypomnij sobie, panie generale, to oburzenie przeciw Polakom z tego powodu w Paryżu!

Panie generale! A czy o szykującym się zamachu styczniowym na rząd i Naczelnika Państwa nic Ci nie było wiadomo? Przypomnij sobie, panie generale tych dwóch oficerów z Komendy Miasta, z Warszawy przybyłych. Wszak jednego z nich z wyjątkowym pośpiechem wyprowadził przez Szwajcarię, na kilka dni przed zamachem, choć to wówczas jeszcze należało do b. trudnych rzeczy!

Przyjm panie generale, tych gorzkich słów parę, jako owoc Twoich nawoływań i odezw rozdzierających naród na dwa wrogie obozy.

Czesław Zbierański, były Komendant POW na Bolszewicką Rosję, referent sztabu dla spraw lotnictwa i automobilizmu na froncie Koalicji, porucznik rezerwy WP. przemysłowiec.

Warszawa, 27 grudnia 1922 r.

Dlaczego p. Stanisław Grabski objął redakcję „Słowa Polskiego”

Ewangelja św. Łukasza, prof. Ganszyniec i chjena

(Od korespondenta „Naprzodu”).

Lwów, 2 stycznia.

Na parę dni przed Nowym Rokiem pojawiło się w „Słowie Polskim”, lwowskim organie endecji, zawiadomienie, że redakcję tego dziennika obejmie poseł Stanisław Grabski. Ludzie łamali sobie głowę nad tem, co mogło być przyczyną usunięcia dotychczasowego naczelnego redaktora dra Majbauma i co mogło spowodować posła siedzącego w Warszawie i to jednego z głównych polityków sejmowych endecji do objęcia redakcji prowincjonalnego organu. Domyślano się jakichś motywów z zakresu wyższej polityki. W rzeczywistości powód był nie tyle polityczny, ile raczej humorystyczny.

Oto w gwiazdkowym numerze „Słowa Polskiego” zamieścił znakomity uczony o sławie europejskiej, profesor uniwersytetu lwowskiego dr Ganszyniec, wybitny badacz historii religij starożytnego Wschodu, bardzo ciekawą rozprawę filologiczno-krytyczną o Ewangelji św. Łukasza. W rozprawie tej uzasadniał prof. Ganszyniec poglądy naukowe na osobę Zbawiciela, sprzeczne z dotychczasowymi naukami Kościoła.

Toteż niebawem wrzenie wywołał feljeton prof. Ganszyńca wśród duchowieństwa, które takich herezji nie mogło strawić w organie „chrześcijańskiej jedności narodowej”. Zaprzeczenie bóstwa Chrystusa w pobożnym organie arcybiskupa Teodorowicza, w dzienniku abonowanym i popieranym przez księży, — to kompromitacja, to skandal, którego kler nie mógł puścić płazem. Ducho-

wieństwo poruszyło odrazu wszystkie sprężyny, zagroziło bojkotem „Słowa Polskiego” i zerwaniem z narodową demokracją. Ta ze swej strony — ze strachu, by nie utracić potężnej protekcji kleru, na której się cała świetność endecka opiera — uczyniła bezzwłocznie wszystko, co było potrzebne do prześlęgania oburzonego duchowieństwa. Ofiarą padł redaktor dr Majbaum, który rekopis prof. Ganszyńca dał nieczytany do druku, a p. poseł Stanisław Grabski musiał nazwiskiem swoim dać klerowi rękojmię, że się już podobne bezbożności w „Słowie Polskim” nie powtórza.

Po tem zdarzeniu nie pojawi się w tym dzienniku już zapewne nigdy nazwisko prof. Ganszyńca, które się tam wogóle znalazło, jak Pilat w Credo, dzięki temu, że prof. Ganszyniec jestto uczony zgoła oderwany od świata, nie czytający żadnych gazet z zasady, żyjący wyłącznie w świecie swoich studiów i nie orientujący się w polityce, ani w społeczeństwie, w którym żyje; zapewne dopiero z awantury, spowodowanej jego artykułem, dowiedział się, co to jest narodowa demokracja...

Czas odnowić przedpłatę na styczeń!

Machiawelli, Mussolini i endecja

Pod tym tytułem pisze warszawski „Kurjer Poranny”:

„Lepiej pono — powiada Machiavelli — w postępowaniu być nadto obcesowym, niż nadto oględnym, gdyż Fortuna jest kobieta, i odtrąca tych, którzy nie bywają zuchwali. Dlatego też jako kobieta, ulega najczęściej młodym, którzy nie grzeszą oględnnością, lecz rozkazują jej śmiało i bujnie”.

Ojczyzna Machiavellego widziała dużo tych młodych zuchwalców, którzy rozkazywali śmiało i bujnie i których bogini szczęścia jak kobieta darzyła powodzeniem. Do nich należy i Mussolini, wódz młodego faszystwu włoskiego.

Endecja nasza pod przewodnictwem domorośłych Machiavellów zapragnęła też „rozkazywać bujnie i śmiało” wystąpiła więcej niż obcesowo i zuchwale, ale Fortuna nie uwieńczyła jej czoła laurem zwycięstwa, bo Fortuna jako kobieta, dostrzegła to, czego nie widzi młodziak rozkochany w Endecji, a mianowicie, że Endecja jest... stara, że sztuczny i podejrzany jest patryjotyczny rumieniec jej lic, jej „faszyzm” zuchwały to — zęby wstawione...

Tak, nasza młodzież akademicka z obozu „narodowego” nie widzi, że jej kochanka Endecja

jest beznadziejnie stara. Ale to często się zdarza, że młodziak, gustujący w starej kokietce, nie umie odróżnić jej sztucznych wdzięków od prawdziwych. Pan Tadeusz dopiero gdy Zosię ujrzał obok Telimeny, zobaczył i zrozumiał jak stara jest pani, która jemu tak piękną wydawała się. I wówczas —

...jak żądnem ukluty

Spojrzał krzywo, nie mówiąc ani słowa splunął Krzesło nogą odepchnął i z pokoju sunął, Trzasnąwszy drzwi za sobą.

Przyjdzie czas kiedy i dzisiejszy młodziak trzaśnie drzwi za sobą, uciekając z endeckiego pokoju od starej Telimeny, która zręczną kokietką jego serce zdobyła.

Będzie to wówczas, gdy dzisiejszy Pan Tadeusz obok Telimeny ujrzy Zosię, obok twarzy zwiedłej a misternie podmalowanej prawdziwy rumieniec młodości obok starego przeżytego przez trzy zabory zdeprawowanego nacjonalizmu, młody i czysty na gruncie wolnej i zjednoczonej ojczyzny zrodzony patryjotyzm polski.

Pan Tadeusz jeszcze nie przejrzał, jeszcze go nęci endecka Telimena. Na to i Machiavelli nie pomoże. I obcesowość, która służy Mussolinemu na dobre Grabskiemu nie wychodzi.

Straszne nabożeństwo „żałobne”

Do jak potwornego zwyrodnienia kleru i zbrodniczego wprost nadużywania religii do celów polityczno-partyjnych „chjeny” prowadzi endecja, świadczy straszny, a wzburzający do głębi uczciwego człowieka, podany przez warszawski „Przeгляд Wieczorny”, a potwierdzony przez endecką „Gazetę Warszawską” następujący fakt:

We czwartek 14 grudnia, a więc na dwa dni

We czwartek 14 grudnia, (a więc na dwa dni odbyło się w Kościanie, w województwie Poznańskim, staraniem miejscowych nacjonalistów, nabożeństwo żałobne. Jak donosi miejscowy organ endecki „Gazeta Polska”, „dzwon na wieży kościoła smutnie, jęcząco zapowiedział nabożeństwo żałobne”. W kościele był ustawiony katafalk, nabożeństwo odprawił miejscowy ksiądz, uczestniczyli w nim przedstawiciele obywatelstwa. Po nabożeństwie uformował się pochód żałobny, w którym niesiono sztandary żałobne i chorągiew państwową z Orłem Białym, okrytym krepą. Do pochodu przemówiło kilku mówców. Pierwszym był ksiądz Stopczyński, dalej niejaki Soborski i „redaktor” Konieczny, który „redaguje” wspomnianą „Gazetę Polską”, znaną w całej Wielkopolsce ze łżenia reprezentantów władzy polskiej. Ten ostatni przemawiał na temat sponiewierania Polski przez uchwałę Zgromadzenia Narodowego.

Nabożeństwo było bowiem odprawiane z powodu obioru ś. p. Narutowicza Prezydentem Rze-

czypospolitej!

Urządzono je w diecezji „prymasa Polski”, kardynała Dalbora! Znalazł się ksiądz, który na taką „intencję” postanowił wyjść przed ołtarz. Znalazł się ksiądz, który wygłosił do „żałobnego pochodu” haniebne „kazanie”. Znaleźli się uczestnicy tej „uroczystości”, przy której sponiewierano Orła Białego, okrywając go krepą z powodu wyboru Najwyższego Dostojnika Rzeczypospolitej!

Zapytujemy władze państwowe, czy ohyda ta jest im wiadoma? Zapytujemy, czy nuncjusz apostolski, monsignore Lauri, jest poinformowany, do czego używa się kościoła w diecezji kardynała Dalbora? Zapytujemy, czy najwyższe instytucje narodowe mogą być w Polsce łzone bezkarnie? Zapytujemy, czy wolno jest nadużywać czcigłównych obrządków religijnych do podobnie haniebnego małpiarstwa?

Pytanie to musi zadać sobie każdy uczciwy Polak, bez różnicy zapatrywań politycznych.

Fakty te są tak straszne, że trudno by im uwierzyć. Niestety, prawdziwość ich stwierdza „Gazeta Warszawska”. Organ ten podał odnośne wiadomości w numerze piątkowym z dnia 21 grudnia, a więc w tydzień prawie po zamordowaniu Prezydenta, a w dniu jego pogrzebu w grobach królewskich w Warszawie.

Podał je w rubryce „Życie kraju”, pod nagłówkiem „Patryjotyczne miasto”, Cóż za ohyda!!!

kimi i w sprawach informacji, pretensyj, wydostawania prowizji i t. p. można się zwracać do Konsulatu Polskiego w Morawskiej Ostrawie.

Składki

NA STREJK DUKARZY W KRAKOWIE złożono w dalszym ciągu: Organizacja Malarzy i Lakierników 13.900 mk., Organizacja Introligatorów w Krakowie 45.300 mk., Związek Robotników Drzewnych w Krakowie 100.000 mk., Związek Przemysłu Włóknistego w Bielsku 50.000 mk. Grupa Murarzy w Krakowie 22.570 mk. Organizacja Introligatorów w Krakowie, III lista 39.500 mk. Grupa Metalowców w Krakowie 33.040 mk. Z. J. 10.000 mk. Związek Robotników Drzewnych 50.000 mk. Organizacja Introligatorów w Krakowie 27.500 mk. Związek Robotników i Rob. Tyton. w Warszawie 50.000 mk.

NA BUDOWĘ DOMU MEDYKÓW W KRAKOWIE ufundowali dalsze cegiełki: Stanisław Kombrowski z Bojanowic, dr Wilhelm Türschmied z Nowego Targu, dr Grażyński, prof. dr Józef Łatkowski, dr Drobniewicz, prof. dr Maksymilian Rutkowski, prof. dr Józef Łazarski, Janostwo Marksenowie, Leonowie Ilukiewiczowie, Bizanz znalezione w Grand hotelu, L. Schmidt i Eka Żyrardów, Władysław Bochnak ku czci prof. dra Rutkowskiego, prof. dr Aleksander Rosner, wpłacając po 10.000 mk. za cegiełkę. Nadto złożyli ofiary: Przy zakupie biletów na przedstawienie „Rigoletto” naddatką: dr Kramarzyński 5.000 mk., prof. dr Lenartowicz 4.000 mk., prof. dr Kostanecki 2.000 mk., prof. dr Łatkowski 2.000 mk.,

prof. dr Nowotny 2.000 mk., dr Surzycki 2.000 mk., Dr Kwaśnicki 1000 mk., S. Schmidt i Ska 1000 mk., personal firmy Porębski i Zimler 1000 mk.

SKŁADKI NA SPROWADZENIE ZWŁOK POLEGŁYCH POD ROKITNĄ: dr Bahl 1000 mk., J. Lorenz 1000 mk. inż. Skąpski 1000 mk., dr Polak 5000 mk., gen. Truszkowski 1000 mk., Wł. Hołubowicz 1000 mk., inż. E. Kostecki 1000 mk., Jan Łoś 5000 mk., dr R. Beres 5000 mk., J. Gallewski 5000 mk., St. Zwierzyński 5000 mk., Jerzy Mycielski 5000 mk., Roger Bataglia 2000 mk., H. Glaser 1000 mk., Okr. Dyrekcja robót publicznych 3185 mk., A. Mayer 500 mk., dr W. Wiszniewski 1000 mk., inż. Barącz 200 mk., Fr. Stanowski 2000 mk., dyr. Walczak 3000 mk., prof. Laszczka 2000 mk., dr Maziarski 2000 mk., Urząd ziemski w Krakowie 6700 mk., Brzeziński 1000 mk. Józef Greger 5000 mk., Maciej Biesiadecki 10.000 mk., Helena Smolarska 10.000 mk., gen. St. Szeptycki 20.000 mk. — razem 105.585 mk., które złożono na rachunek biżący w Ziemskim Banku kredytowym w Krakowie. Z poprzednią zbiórką w kwocie 377.200 mk. obecny stan składek wynosi 482.785 mk. Dalsze składki na sprowadzenie zwłok i grobowiec rokitniańskich bohaterów na cmentarzu krakowskim przyjmują administracje psm krakowskich i Ziemski Bank kredytowy, filia w Krakowie, ul. Florjańska 32.

DLA RODZIN POMORDOWANYCH ROBOTNIKÓW W WARSZAWIE zebrała p. Hela Monderer na ślubie swej siostry w Ochmanowie mk. 6700.

NA RODZINĘ TOW. KAŁUSZEWSKIEGO ze zabawy sylwestrowej Kółko Amatorskie i Zarząd Konsumu Prokocim 20.935 mk. — Towarzysze z Makowa 9.000 mk.

Z sali sądowej

Kraków, 4 stycznia.

WIELKIE KRADZIEŻE KONI Z ZAPRZĘGIEM

(k) Donosiliśmy już kilkakrotnie o toczącym się procesie Wolfa Propinatora i Józefa Malika, którzy przez przeszło pół roku kradli konie z zaprzęgiem na ulicach w Krakowie. Proces ten był kilkakrotnie odraczany i dopiero wczoraj został zakończony po przesłuchaniu wszystkich świadków. Trybunał uznał oskarżonych winnymi zbrodni kradzieży i wydał wyrok skazujący Propinatora na 2 lata, zaś Malika na 2 i pół roku ciężkiego więzienia. Szkoda, jaką wyrządzili skazani rozmaitym osobom przez kradzieże koni z zaprzęgiem przekracza 40 milionów marek.

Stowarzyszenia i zgromadzenia

WYDZIAŁ RADY ROBOTNICZEJ odbędzie posiedzenie w piątek 5 stycznia o godz. 7 wieczór w Sekretarjacie Rady Robotniczej, przy ul. Dunajewskiego 5, II. p.

TOW. ŚPIEWACKIE „LUTNIA ROBOTNICZA” W KRAKOWIE URZĄDZA W SOBOTĘ 6 BM. w sali Domu robotniczego, przy ul. Dunajewskiego 5, II p. Maskaradę. Wstęp ściśle za okazaniem imiennego zaproszenia. Dobór towarzystwa oraz cenzura masek zastrzeżone. Początek zabawy o 9 wieczór. Tańce prowadzi p. Fr. Gorzelany.

ZARZĄD GRUPY ROBOTN. PRZEM. CHEMICZNEGO, ODDZIAŁ RAFINERYA TRZEBINIA zwołuje walne zgromadzenie na dzień 14 stycznia 1923 o godz. 3 popoł. z następującym porządkiem dziennym: 1) odczytanie protokołu z ostatniego walnego zgrom., 2) sprawozdanie z działalności, 3) sprawozdanie kasowe, 4) sprawozdanie komisji rewizyjnej i udzielenie absolutorium ustępującemu zarządowi, 5) wybór nowego zarządu, 6) wolne wnioski. Wrazie braku kompletu zgromadzenie odbędzie się o godzinę później bez względu na ilość obecnych z tym samym porządkiem dziennym.

W niedzielę dnia 7 stycznia 1923 o godz. 4 po południu odbędzie się w lokalu „Polskiego Lloyd”, pałac „pod Baranami”

Walne Zgromadzenie

Żyd. Tow. Sport. „Jutrzenka”, na które tą drogą wszystkich swych członków zaprasza Zarząd. 2548

ZMIANA LOKALU.

Biura firmy spedycyjnej „SPEDOPOL”

Sp. z ogr. odp. w Krakowie 2554

przeniesione zostały 1 stycznia b. r. z ulicy Florjańskiej L. 25

DO NOWEGO LOKALU

przy ul. Andrzeja Potockiego 3, parter, telefon 2017.

Przeгляд społeczny

DO KOMITETU WYGNAŃCÓW ZE ŚLASKA CIESZYŃSKIEGO w Oświęcimiu nadesłał wydział pracy i opieki społecznej województwa śląskiego (L. dz. X 2136/4) następujące informacje:

W myśl przepisów ustawowych republiki Czechosłowackiej członkowie kas brackich 4-go okręgu Urzędu Górniczego w Morawskiej Ostrawie, którzy po przebyciu 10 lat członkostwa w kasach, w czasie od 28 paźdz. 1918 r. do końca kwietnia 1921 otrzymali wypowiedzenie, zostali zwolnieni lub z jakichkolwiek ważnych innych przyczyn musieli wystąpić z zatrudnienia uzasadniającego przynależność do kasy brackiej, mogą zachować sobie prawa nabyte dotychczasowo członkostwem przez zapłatę miesięcznej opłaty oznaczonej w kwocie 1 i pół koron czeskich. Zachowanie praw jest jednak możliwe tylko wtedy, jeśli ubezpieczony nie podjął już swojej rezerwy premijowej i jeśli najpóźniej do 2 marca 1923 r. wpłaci opłatę za cały czas ubiegły od chwili wystąpienia. Robotnicy polscy, którzy w okresie wyżej wymienionym zmuszeni byli z przyczyn politycznych opuścić pracę w przedsiębiorstwach położonych na czeskiej części Śląska Cieszyńskiego, mogą z powrotem odzyskać i utrzymać za nieznaczną opłatę utracone prawa do prowizji z czeskosłowackiej kasy brackiej dla siebie, względnie rodziny, w razie późniejszej niezdolności do pracy, starości, względnie śmierci. Zwraca się też uwagę na to, że obywatele polscy mają prawo do pobierania dodatków drożyznianych do prowizji z czeskich kas brackich na równi z obywatelami cze-

KRONIKA

Kraków, 4 stycznia.

W SPRAWIE FERJI SZKOLNYCH kuratorium krakowskie nie przedłużyło ich do 12 stycznia, mimo uprawnionego żądania ogółu. Rezultat jest taki, że dzieci muszą we środę, czwartek i piątek chodzić do szkoły, a w następnych dniach z powodu święta znowu będzie przerwa w nauce. Poza tem dowiadujemy się, że nie wszędzie stosowano tę metodę. Np. w szkole kupieckiej w Tarnowie ferie wyznaczono do 12 bm. Czy rozporządzenie kuratorium nie obowiązywało wszędzie w jednakowy sposób?

PODATKI IZR. GMINY WYZNANIOWEJ W KRAKOWIE. Województwo krakowskie zatwierdziło zgodnie z opinią magistratu uchwałę krakowskiej Rady wyznaniowej, nakładającą na członka gminy wyznaniowej podatek za rok 1923 do 100.000 marek. Onegdaj odbyło się pierwsze posiedzenie komisji wymiarowej, na którym przewodniczący prezydent gminy izraelskiej Dr. Rafał Landau, przedstawił ciężkie położenie finansowe gminy. Wskazał w szczególności na podjętą przez Radę wyznaniową odbudowę szpitala izraelskiego, tudzież na olbrzymie koszty jego utrzymania, na rozpoczętą budowę nowego cmentarza, powodującą wydatek kilkuset milionów marek, na znaczne wydatki połączone z utrzymaniem gminnego domu noclegowego, na konieczność uregulowania i podwyższenia płac urzędników, emerytur i pensji wdowich, tudzież na cały szereg zadań filantropijnych i społecznych gminy. Dr. Landau zawiadomił, że województwo zezwoliło gminie wyznaniowej na wymiar kary za zwłokę w płaceniu podatku wyznaniowego w wysokości 5 procent miesięcznie od wymierzonego podatku, przy czem wyraził nadzieję, że członkowie gminy, świadomi swoich obowiązków, podatek wymierzony bezzwłocznie zapłacą i umożliwią w ten sposób Radzie wyznaniowej spełnienie całego szeregu zadań społecznych. Obrady komisji, złożonej z członków Rady wyznaniowej i obywateli z poza Rady, przez członków gminy wybranych, potrwały kilka tygodni.

WIELKA REDUTA PRASY. Komitet zarządzający redutę prasy, celem zapewnienia publiczności jak najprzyjemniejszej i ciągłej zabawy, postarał się, aby przez cały czas reduty grały na przemian dwie najlepsze orkiestry krakowskie, które odegrają szereg modnych tańców. Reduta, jak już donosiliśmy, odbędzie się dnia 1 lutego, w salach Starego Teatru.

ZBIÓRKA NA POGOTOWIE RATUNKOWE, urządzona po teatrach i w tramwajach w dzień Nowego Roku, przyniosła ogółem: 2,937.673 marek polskich, 2,894 marek niemieckich, 2,100 koron austriackich i 1 koronę czeską.

KOMUNIKAT O STANIE POGODY, wydany we środę 3 stycznia o godz. 7:40 wieczór, według danych państwowego Instytutu meteorologicznego w Warszawie: Stan atmosfery: Dzień dzisiejszy zaznaczył się dużym wzrostem ciśnienia nad Europą wschodnią, obejmującym również i całą Polskę. Prawie w całym kraju panowała gęsta mgła, temperatura utrzymała się przeważnie w pobliżu 0. W Krakowie: temperatura +1'2, maximum +4'8, minimum -0'5, pochmurno. Prognoza na czwartek: mglisto, miejscami wypogodzenie się, przymrozki, słabe wiatry z południowo-wschodu.

Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Krotkowiła A. Grzymały-Siedleckiego „Popas Króla Jęgości” będzie w Krakowie takim samym sukcesem, jakim stała się w Warszawie. Zarówno w stolicy, jak i u nas wszystkie przedstawienia tego wesołego utworu odbyły się wobec wyprzedanej widowni. Licząc się z tak wielkim powodzeniem, dyrekcja wyznacza komedję Siedleckiego od piątku 5 bm. na cały szereg wieczorów. Na wczorajszym przedstawieniu p. Kułakowskiego, który nagle zasłabł, zastąpił w ostatniej chwili p. M. Jednowski, stwarzając świetną zamaszystą postać szlachecką. Dzisiaj „To, co najważniejsze”, ciesząc się niesłabnącym powodzeniem od premiery.

Z TEATRU BAGATELA. Dzisiaj we czwartek „Panna mamusia”, farsa w 3 aktach Vernuilla, z pp. Malicką, Stępowską, Dobrzańskim, Kadenem, Ratschką i Wesołowskim. „Panna mamusia” wypełni wszystkie wieczory bieżącego tygodnia do niedzieli włącznie. W sobotę po południu po raz ostatni po cenach niższych „Beben” z pp. Wernicz i Dobrzańskim w rolach głównych. W niedzielę po południu po raz ostatni „Banco” z pp. Brucową, Węgierko, Dobrzańskim, Kadenem i Turskim.

OPERA I OPERETKA. Dziś we czwartek „Bajadera” z gościnnym występem pp. Heleny Miłowskiej i Filipa Kuligowskiego.

HERMAN JADLOWKER tenor oper zagranicznych wystąpi po raz drugi jutro w piątek w operze „Żydówka”. Partję tytułową kreować będzie primadonna opery wiedeńskiej p. Rena Piiffer. W sobotę 6 bm. dwa przedstawienia: popoł. o godz. 3:30 „Kopciuszek” zaś o godz. 7:30 wieczór wystąpią pp. H. Jadlowker i Rena Piiffer w operach „Cavalleria Rusticana” i „Pajace”.

ODCZYT. Staraniem sekcji odczytowej Okr. Koła Tow. Wiedzy Wojsk. ogłoszonym zostanie w wielkiej sali kasyna wojskowego przy ul. Żyblikiewicza w dniach 5 i 12 stycznia o godz. 17 referat pt. „Osadnictwo i Kolonizacja”.

REDUTA NA RZECZ KOLONII RABCZAŃSKIEJ dla izrael. działu szkolnej odbędzie się

7 stycznia w salach Starego Teatru o godz. 9:30 wieczorem. Maski i kostjomy nie obowiązkowe. Po zaproszenia prosi się zgłaszać codziennie w godzinach popołudn. do p. dr Heleny Geldwerthowej przy ul. Szewskiej 21, lub do p. Pauliny Rosenbergowej przy ul. Gertrudy 10.

KRADZIEŻE. P. Marji Kraorowej zamieszkałej przy ul. Krakowskiej 33, skradziono wczoraj z ganku pierzynę i poduszkę znacznej wartości. P. Leonowi Kosteckiemu skradziono wczoraj na targu tandetnym portfel z kwotą 160 000 mk. Wreszcie p. Rittermanowi zamieszkałemu przy ul. Dietlowskiej 13, skradziono futro sobolowe kryte czarnym jedwabiem i kasetkę z biżuterią. Szkoła olbrzymia.

Olbrzymie podwyższenie cen mięsa, wędlin i pieczywa

Rewizja cen maksymalnych

(k) Magistrat podaje do wiadomości, że województwo zatwierdziło następujące ceny maksymalne, na terytorium miasta Krakowa:

Obecna podwyżka cen mięsa i pieczywa została spowodowana bardzo znacznym podrożeniem cen żywego towaru oraz maki.

PIECZYWO

Za 1 kg. chleba żytniego z 70 proc. przemiału 675 marek, za 1 kg. chleba żytniego ciemnego 500 marek, za 6 dkg. bułkę pszenną najwyżej z 50 proc. przemiału 73 mk, za 3 dkg. pieczywo wiedeńskie (rogalki i kajzerki) 53 mk, za 3 dkg. solodrag 43 marek.

W sklepach spożywczych 1 kg. chleba o 20 mk. bułka o 2 mk. drożej.

MIEŚO W SKLEPACH I JATKACH

Za 1 kg. mięsa wołowego z 20 proc. dokładką 3400 marek, za 1 kg. mięsa wołowego bez dokładki 4000 mk, za 1 kg. cielęciny 2470 mk.

Mięso koszerne o 200 marek drożej na 1 kg.

MIEŚO NA PLACACH

Za 1 kg. mięsa wołowego z 20 proc. dokładką 3200 marek, za 1 kg. mięsa wołowego bez dokładki 3800 mk, za 1 kg. cielęciny 2370 mk.

WIEPRZOWINA, TLUSZCZE I WĘDLINY

Za 1 kg. wieprzowiny 3800 marek, za 1 kg. koltetów wieprzowych 4000 mk, za 1 kg. biłu, słoniny białej i sadła solonego 6000 mk, za 1 kg. sadła bez otoki 6800 mk, za 1 kg. smalcu 7.100 mk, za 1 kg. słoniny paprykowanej i wędzonej 6.400 mk, za 1 kg. szynki surowej w całości 4.400 mk, za 1 kg. szynki gotowanej w całości 4.650 marek, za 1 kg. szynki krajanej na części 5.860 mk, za 1 kg. szynki westfalskiej gotowanej 5.860 marek, za 1 kg. polędwicy pieczonej 6.400 mk, za 1 kg. boczku gotowanego 5760 mk, za 1 kg. karczku wędzonego 5860 mk, za 1 kg. kielbasy surowej 3100 mk, za 1 kg. kielbasy siekanej 3400 mk, za 1 kg. kielbasy lepszej czysto wieprzowej (wlejska) 5600

mk, za 1 kg. kielbasy krajanej 4300 mk, za 1 kg. kielbasy polędwicowej 5860 mk, za 1 kg. wędzonki surowej 4400 mk, za 1 kg. wędzonki gotowanej 4650 mk, za 1 kg. salcesonu z głowizny 3000 mk, za 1 kg. salcesonu zwykłego 2600 mk, za 1 kg. kiszki pasztetowej 3400 mk, za 1 kg. ozoru gotowanego 5860 mk, za 1 kg. kiszek w 3 gatunkach 1600 mk, za 1 kg. kabanosów 5600 mk, za 1 kg. sardelek 3400 mk, za 1 kg. kielbasek wiedeńskich 5200 mk, za 1 kg. mieszaniny 5000 marek.

WĘDLINY KOSZERNE

Za 1 kg. mostku, szynki, ozoru, polędwicy 7800 marek, za 1 kg. kielbasy, krajanej i paryskiej 6500 mk, za 1 kg. salami 5200 mk, za 1 kg. sardelek 4200 mk, za 1 kg. kiszki pasztetowej 3200 mk, za 1 kg. mieszaniny 6000 marek.

Magistrat wzywa interesowanych, aby cenniki przedłożyli Komisarjatowi targowemu w terminie dni 2 do zaawizowania. Cenniki mają być wywieszone na ścianie zewnątrz lokalu przemysłowego, oraz na szybie wystawowej tak, aby były czytelne z zewnątrz lokalu. Przekraczający powyższe ceny będą karani aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 1.000.000 marek lub jedną z tych kar. Zarazem magistrat apeluje do publiczności, aby zarówno we własnym jak i publicznym interesie donosili winnych przekroczenia cen maksymalnych do Wydziału III. B. magistrat (Główny gmach II p. oficyny, drzwi Nr. 27).

Przy tej sposobności zaznaczyć należy, że rzeźnicy i masarze nie trzymają się nigdy cen maksymalnych i kpią sobie z zarządzeń władz. Mamy nadzieję, że nowy referent mag. dr Niedziałkowski, zrąny ze swej energii zaprowadzi porządek i surowo będzie karał masarzy, rzeźników i piekarzy za przekroczenie przeciw zarządzeniom miejskim. Wczoraj po uchwaleniu nowego cennika znalazła się masa mięsa i wędlin. Widocznie rzeźnicy i masarze czekali na podwyżkę i rzucili na targ większe zapasy.

Zamiast narzędzi tokarskich — słonina

Znowu kofiskata słoniny przeznaczonej na wywóz za granicę

(k) Na dworcu osobowym w Krakowie, wczoraj rano, tuż przed samym odjazdem pociągu osobowego w stronę granicy czeskiej, organa policyjne zauważyły dwóch mężczyzn, niosących wielką skrzynię podróżną. Gdy jeden z policjantów podszedł do owych osobników, porzucili oni skrzynię i zbiegli. Na inspekcji otworzono kufer,

w którym pod cienką warstwą materii płóciennej znajdowało się przeszło 100 kg. słoniny. Słoninę oddano do komisarjatu targowego, który rozdzielił skonfiskowany towar między miejskie zakłady sieroc. Nadmien należy, że na skrzyni widniał napis: „Wewnątrz narzędzia tokarskie”.

Zamach kamieniczników na kieszenie lokatorów

(k) Jak się dowiadujemy, panowie kamienicznicy zażądali od lokatorów niezwykle podwyższonych czynszów, uzasadniając to tem, że nowa ustawa czynszowa weszła już w życie. Qóż ten „tryk” kamieniczników nie jest niczem uzasadniony, gdyż takiej ustawy niema. Lokatorzy nie powinni dać się teroryzować przez właścicieli do-

mów. W razie nieuzasadnionej podwyżki należy zwrócić się do urzędu rozjemczego mieszkaniowego, mieszczącego się w gmachu magistratu, który to urząd ma za zadanie regulowanie czynszów mieszkaniowych i załatwiać ma spory pomiędzy właścicielami domów i lokatorami.

Zuchwały napad bandycki na mieszkanie dziennikarza

(k) We wtorek około godziny 7 wieczorem, do mieszkania dziennikarza Sk. przy ul. Krowoderskiej 1. 23, II piętro, zapukano silnie. Gdy obecna, sama tylko w mieszkaniu będąca żona red. Sk. zapytała, kto puka, usłyszała w odpowiedzi męskim głosem wypowiedziane słowa: „Puszczaj zaraz!” Po bezskutecznie ponawianych żądaniach otwarcia drzwi i silnem szarpaniu klamką, zdawało się, że tajemniczy mężczyzna odszedł. Za kwadrans, gdy p. Sk. chciała wyjść do sieni po wodę i uchyliła drzwi, trzymając zapaloną świecę, ujrzała nagle jakiegoś wysokiego draba w czarnej masce na twarzy, odzianego w krótką

kurtkę i trzymającego w ręku nóż. Bandyta stał we framudze strychowej i momentalnie zbiegłszy ze schodków przed strychem, usiłował wtargnąć do mieszkania. Przerazona p. Sk. zatrzasnęła tuż przed opryskiem drzwi, zaopatrzone w zatrask amerykański. Bandyta począł wtedy szarpać klamką i wygrażał się.

Na wołanie p. Sk. o pomoc, bandyta zbiegł. Ponieważ ulica Krowoderska niepokojona jest od jakiegoś czasu przez podejrzane indywidua, powinno władze bezpieczeństwa otaczać baczniejszą uwagę tę część miasta.

WIELKA OBLAWA POLICYJNA. W nocy z wtorku na środę urząd śledczy policji państwowej urządził wielką obławę w podejrzanych lokalach, oraz na przedmieściach w poszukiwaniu za włamywaczami. W obławie brał udział cały aparat śledczy wraz z silnym oddziałem żołnierzy policyjnych. Obława trwała przez całą noc, czego wynikiem było doprowadzenie na policję „pod Telegrafem” przeszło 200 podejrzanych osobników. Po spisaniu protokołu zatrzymano około 20 osób, podejrzanych lub poszukiwanych za kradzieże i włamania.

OTWARCIE SCENY ROBOTNICZEJ W KROWODRZY. Dnia 8 grudnia, staraniem czytelników robotniczej w Krowodrzy, otwarto nową placówkę kulturalną, — amatorską scenę robotniczą. Ruch kulturalny wśród szerokich sfer robotniczych rozwija się w szybkim tempie i każda nowa placówka kulturalno-oświatowa znajduje z tej strony gorące poparcie nie tylko moralne, ale i materalne. Powstanie sceny robotniczej w tej najbliższej z dzielnic Krakowa powitać należy z najwyższym zadowoleniem. Urządzenie lokalu i sceny, mimo wielu braków, przedstawia się dodatnio. Z dawnego brudnego lokalu straży pożarnej zrobiono sympatyczną i wymaganiom teatryku odpowiadającą salę. Przeróbkę i pomysł urządzenia zawdzięczyć należy wysiłkom i staraniom tow. Kramarza. Na inaugurację wystawił sztukię p. t. „Radcy pana radcy”, odegraną żywo i umiejętnie jak na adeptów sceny amatorskiej. Rola radcy i reżyserię objął tow. Przybylski, który doskonale wywiązał się z zadania. Doradcę, sprytnie wyprowadzającego w pole pana radcę, odegrał tow. Lech, zaś córeczkę radcy, filuterną i miłutką, była tow. Stanisława Lorenz. Resztę ról wykonali tow. Kramarz i Wzrosówna, Nela. Mieszkańcy tej dzielnicy winni z całą sympatią poprzeć najusilniej tę nową placówkę kulturalną robotników.

— 000 —

Z POLSKI

JAK ROŚNIE DROŻYZNA. Z Wadowic piszą nam: Odnosnie do artykułu w sprawie drożyzny, zamieszczonego w numerze z 29 bm. pozwalam sobie zaznaczyć, że do fali drożyznianej nie przyczyniają się tylko kupcy, lecz także niektóre „władze”. Magistrat miasta Wadowic, pobierając w zeszłym miesiącu tytułem targowego od stragana (proletariat kupiecki) 300 mk, podwyższył kilkakrotnie o 100 procent, tak że dn. 28 bm. ogłoszono na rynku dalszą podwyżkę. Obecnie targowe to wynosi 3000 mk. Zysk magistratu według zestawienia wynosi we czwartek w dniu targowym do 4 milionów mk., natomiast nie widzimy żadnego polepszenia w mieście.

NIEPRAWIDŁOWOŚĆ URZEDNIKA RUCHU W LUBACZOWIE. Bilet kolejowy II. klasy z Krakowa do Lubaczowa kosztuje 9.920 mk, a z Lubaczowa do Krakowa 10.000 mk. Zapytujemy, dlaczego urzędnik w Lubaczowie pobiera nadwyżkę? Chyba nie dlatego, jakoby nie było drobnych, lecz wprost na zapytanie oświadczą, że kosztuje 10.000 marek. Oczekujemy wyjaśnienia.

POŚWIECENIE SZTANDARU. Zarząd Koła Związku zaw. pracowników kolejowych w Chojnicach na Pomorzu urządził w pierwszych dniach lutego uroczyste poświęcenie sztandaru, na którą zaprasza kolegów-kolejarzy oraz tow. partyjnych. Szczegółowy program zostanie w najbliższych dniach ogłoszony.

— 000 —

Z ZAGRANICY

NOWY REKORD LOTNICZY. Lotnik francuski Sadi Lecomte pobił ostatni rekord światowy, przebywając 348 klm. i 20 m. w jednej godzinie. Ponieważ lot ten został urzędowo stwierdzony, stał się Lecomte twórcą nowego rekordu światowego lotniczego.

— 000 —

REPERTUAR

Teatr im. Jul. Słowackiego

Czwartek: „To, co najważniejsze”.
Piątek: „Popas Króla Jegomości”.
Sobota popoł. o godz. 3:30: „Betleem polskie”.
Wieczór: „Popas Króla Jegomości”.
Niedziela popoł. o godz. 3:30: „Betleem polskie”.
Wieczór: „Ingeborga”.
Poniedziałek: „Betleem polskie”.
Wtorek: „Popas Króla Jegomości”.

Teatr Bagatela

Czwartek: „Panna mamusia”.
Piątek: „Panna mamusia”.
Sobota popoł.: „Beben” (ceny niższe).
Wieczór: „Panna mamusia”.
Niedziela popoł.: „Banco”.
Wieczór: „Panna mamusia”.
Poniedziałek: „Panna mamusia”.

Teatr miński Opera i Operetka

Czwartek: „Bajadera” (występ. H. Miłowskiej).
Piątek: „Żydówka” (występ Jadlowkera i Reny Piiffer).

Sobota popoł. o godz. 3:30: „Kopciuszek”

Wieczór o godz. 7:30: „Cavalleria Rusticana” i „Pajace” (występ H. Jadlowkera i Reny Piiffer).

Przegląd gospodarczy

OBRÓT USZLACHETNIACZY. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie zbiera obecnie materiały do rewizji dotychczasowych rozporządzeń w sprawie obrotu uszlachetniającego czynnego i biernego. Przedsiębiorstwa interesowane zechcą nadesłać Izbie w tym przedmiocie, w pierwszej połowie stycznia życzenia i uwagi wedle kwestjonariusza, który jest do otrzymania w biurze Izby.

URZĄD PROBIERCZY W KRAKOWIE ogłasza: Osoby i firmy wytwarzające przedmioty ze złota i srebra lub handlujące wyrobami ze złota i srebra, obowiązane są wykupić w styczniu br. w urzędzie probierczym świadectwo złotnicze na rok 1923. Opłata wynosi dla przemysłowców 100 proc., a dla handlujących 50 proc. od zasadniczego podatku przemysłowego.

ZWOŁANIE RADY KOLEJOWEJ

Warszawa (PAT) Wczoraj odbyły się w ministerstwie kolei przy współudziale ministra Marynowskiego narady wstępne mające ustalić termin zwołania i porządek dzienny plenarnego posiedzenia państwowej Rady kolejowej. Obrady będą się jeszcze odbywały. Państwowa Rada kolejowa zbiera się w połowie marca br.

RZĄD ZAKUPUJE ROPY BRUTTOWA

Warszawa (Tel. wł. Naprzodu) Do Sejmu wpłynął projekt ustawy ministerstwa przemysłu i handlu o zakupno przez rząd ropy bruttowej. Posiadacze tej ropy otrzymają równowartość po cenach rynkowych.

ZNIŻKA TARYF KOLEJOWYCH W ANGLII

Londyn (PAT) Taryfa osobowa na kolejach angielskich znizona będzie o 25 proc. Skutkiem tego podniesienie taryfy, które wynosiło w ciągu wojny 100 proc., obecnie wyniesie już tylko 50 proc. w porównaniu z rokiem 1914.

— 000 —

Giełda krakowska z 3 stycznia.

Waluty i dewizy	Waluta markowa				
	Wniosek	Przedstawienie	Wniosek	Przedstawienie	Transakcja
Dolary St. Zjed.	17.000	18.000	17.000	18.000	17.800
kanad.	16.800	17.800	16.800	17.800	—
Franki franc.	1225	1325	1225	1325	1310
belgijs.	1150	1225	1150	1225	—
szwajc.	350	3450	3350	3450	3440
Funt sterling	82.000	84.000	82.000	84.000	—
Marki niemiec.	2	250	2	250	245
Korony austr.	24.50	26.50	24.50	26.50	26
czesko-s.	520	550	520	550	548
węgiers.	6.50	7.50	6.50	7.50	—
duńskie	—	—	—	—	—
Lei rumuńskie	100	120	100	120	—
Liry włoskie	875	925	875	925	920
Florenty holl.	7000	7300	7000	7300	7150

Akcyje bankowe.

Bank Przemysł. i-V em. 2500—3000—
Bank Hipoteczny 1400—1500—
Bank Małopolski 2200—2600—
Ziemski Bank Kredyt. 2000—2500—
Powszechny Bank Kredyt. 450—550—
Akcyje Bank Związk. i-VII 600—800—
Bank Komercyjny i-IV 32.000—34.000—
Bank Handl. w Warszawie 8000—10.000—
Bank Związk. Spółek Zarob.

Akcyje tow. handl. i przem.

P. I. H. i-IV em. 2500—3200—
„Impex” 8000—9500—
„Pharma” (B. Jawornicki) 700—900—
„Polski Glob” 450—525—
C. Hartwig, Poznań 31.000—37.000—
Zegluga Polska 8200—9.600—
Zieleniewski i-III em. 55.000—60.000—
Warsz. Parowozy i-III em. 11.000—12.000—
H. Cegielski, Poznań i-VIII 4500—5500—
„Potęga” Tow. nuty żel. 1800—2300—
„Lemiesz” 30.000—35.000—
„Irzebinia” i-IV em. 20.000—25.000—
„Pocisk” 22.000—25.000—
Automotor 2500—3000—
Porzanna-Cem. Szczakowa 30.000—35.000—
Górka 20.000—25.000—
Siersza 20.000—25.000—
Tepege i-IV 20.000—25.000—
Polska Nana 22.000—25.000—
Oikos 22.000—25.000—
Pezet 2500—3000—
„Muszce Irzebinia” 12.000—14.000—
„Pocisk” i-IV em. 1500—500—
Porzanna-Cemierow 17.000—18.000—
Fab. cukru w Lubawie 50.000—55.000—
Elekt. Siersza i-IV em. 35.000—1500—
Sług 4000—5000—

TELEGRAMY GIEŁDOWE

Warszawa 3 bm. (PAT) Giełda warszawska. Milionówka trans. 1685 1690. Waluty: Dolary Stanów Zjednoczonych trans. 17825 17725 17750 sprzedaż 17840 kupno 17660. Dolary kanadyjskie trans. 17725, Franki francuskie trans. 1312 i pół, 1305. Marki niemieckie trans. 2'50, Czeki: Gdańsk trans. 2'56 sprzedaż 2'45 kupno 2'35. Helsingsfors trans. 455 sprzedaż 455 kupno 445. Belgia trans. 1200 1210 1203 sprzedaż 1209 kupno 1197. Berlin trans. 2'56 sprzedaż 2'45 kupno 2'35. Holandia 6925. Londyn trans. 82900 82750 sprzedaż 83150 kupno 82750. Nowy Jork trans. 17775 17805 17750 sprzedaż 17840 kupno 17660 Nowy Jork drobne sprzedaż 17790 kupno 17610. Paryż trans. 1315 1320 1310 sprzedaż 1316 i pół kupno 1303 i pół. Praga trans. 553 550. Szwajcaria trans. 3400 3380 3382 sprzedaż 3399 kupno 3365. Wiedeń trans. 0'26 i pół, 0'26 sprzedaż 0'26 i pół, kupno 0'25 i pół. Włochy trans. 923 921.

Zurych 3 bm. (PAT) Zamknięcie giełdy. Berlin 0'07. Holandia 208 i pół Nowy Jork 528 i jedna czwarta, Londyn 24'54, Paryż 38'50. Medyolan 27'15, Praga 16'20, Budapeszt 0'21 i trzy czwarte. Bukareszt 3'05, Belgrad 5'60, Sofia 3'50. Warszawa 0'03, Wiedeń 0'00'75. Austriacka korona stein płowana 0'00'76.

Wyciąganie oficerów z ministerstwa spraw wewnętrznych

Warszawa (AW). „Kurier Czerwony” donosi, że oficerowie przydzieleni, przez generała Sikorskiego do ministerjum spraw wewnętrznych, po spełnieniu trudnego zadania przystosowania prac ministerjalnych do wymagań chwili, powrócić mają do dawnych zajęć. Nowi kierownicy mianowani zostaną trybem normalnym.

Nowa ustawa prasowa

Warszawa (PAT). „Przegląd Wieczorny” donosi, iż w wydziale prasowym ministerstwa spraw wewnętrznych niebawem rozpocznie się prace nad projektem nowej ustawy prasowej, opierającej się na art. 105 konstytucji z 17 marca 1921 r. W związku powyższym „Przegląd Wieczorny” donosi, że będzie zwołana specjalna konferencja międzyministerjalna z udziałem przedstawicieli organizacji dziennikarskich i specjalistów, w celu ustalenia zasad, na których winno się oprzeć polskie ustawodawstwo prasowe.

Posel Witos ma być wydany sądowi?

Warszawa (AW). „Gazeta Warszawska” donosi, że sąd powiatowy w Poznaniu zwrócił się do Sejmu o wydanie posła Witos. Sprawa została przekazana komisji regulaminowej Sejmu.

Następca Hackinga w Gdańsku

Warszawa (AW). „Kurier Polski” notuje pogłoski, że na stanowisko komisarza Ligi narodów w Gdańsku wysuwana jest kandydatura Mac Donella, byłego urzędnika angielskiego w Egipcie.

Proces komunistów we Lwowie

Lwów (AW). W procesie komunistycznym prokurator zakończył wczoraj swoje przemówienie. Wobec wniosku obrońców, ażeby oskarżeni sami wygłosili swoje przemówienia w celu obrony, prokurator zażądał rozprawy tajnej. Żądanie swoje umotywował tem, że już w pierwszych swoich przemówieniach używali oskarżeni sali sądowej jako trybuny agitacyjnej, wygłaszając mowy, które mogłyby się przyczynić do zaburzenia spokoju publicznego. Trybunał przychylił się do wniosku prokuratora i zarządził rozprawę tajną. Obroncy zgłosili kilkudziesięciu mężów zaufania, którzy mają być obecni na tajnej rozprawie. Pierwszy oskarżony poseł warszawski wypowiedział swoją obronę, poczem rozprawę przerwano do czwartku.

Polska dla ofiar trzęsienia ziemi w Chili

Warszawa (AW). Delegat Rzeczypospolitej przy Lidze Narodów, prof. Askenazy, przesłał na ręce ambasadora republiki chilijskiej w Londynie telegram z zawiadomieniem, że rząd polski wysygnował 10.000 franków na rzecz ofiar trzęsienia ziemi w Chili.

Rozpowszechniajcie „N A P R Z O D”!

Przyjęta dymisja ministra skarbu

Warszawa (PAT). Prezydent Rzeczypospolitej przyjął dymisję ministra skarbu p. Jastrzębskiego

i powierzył podsekretarzowi stanu p. Markowskiemu kierownictwo tegoż ministerstwa.

Niewiadomski nie chce ulaskawienia

Warszawa (AW). „Express Poranny“ donosi, że Niewiadomski wystosował do sądu okręgowego pismo, w którym **zrzeka się przysługującego mu prawa wniesienia skargi apelacyjnej**. Niewiadomski, jak zapewnia „Express Poranny“, twierdzi, że **nie przyjmie ewentualnego ulaskawienia przez prezydenta i domaga się katorycznie wy-**

konania wyroku śmierci.

NIEMIADOMSKI PISZE PAMIETNIKI

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu“). Niewiadomski zażądał od zarządu wręczenia większej ilości papieru, którą otrzymał. Podobno pisze swoje pamiętniki i po kilka godzin dziennie nie wstaje od stołu.

Pomoc dla reemigrantów z Niemiec

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu“)

Warszawa, 3 stycznia.

Zgodnie z pertraktacjami polsko-niemieckimi powinno do 10 bm. powrócić z Niemiec do Polski 15 tysięcy rodzin polskich, liczących do 60 tysięcy osób. Oprócz tego w Niemczech, szczególnie w Westfalii, znajduje się jeszcze około 100 tysięcy

cy rodzin polskich, które prawdopodobnie zechcą wrócić do Polski. W przewidywaniu napływu tej ludności, ministerstwo przemysłu i handlu wniosło do Sejmu projekt ustawy o przyznaniu kredytu 500 milionów marek na zakupy gospodarstw, na cele handlowo-przemysłowe, na organizacje ekonomiczne i t. d.

Konferencja paryska pod znakiem niepewności

Paryż. (PAT) We wtorek o godzinie 2 po południu prezydent Poincare, któremu towarzyszył minister finansów i kierownik wydziału politycznego ministerstwa spraw zagr., dokonał aktu otwarcia konferencji międzysojuszniczej dla uregulowania kwestji odszkodowań. Na konferencji Anglię reprezentują prezydent ministrów Bonar Law i Grzane, podsekretarz stanu w ministerstwie spr. zagr., Belgię Theunis, prezydent ministrów oraz minister spr. zagr. Jaspar, Włochy ambasador w Londynie della Toretta i ambasador w Paryżu Avezzano oraz delegat w komisji odszkodowań Raggi. Poza tem na konferencji obecna jest pewna liczba rzeczoznawców. Pierwsze posiedzenie poświęcone było przedstawieniu planów francuskiego, angielskiego i włoskiego w kwestji odszkodowań. Następne zenranie konferencji wyznaczono na jutro po południu. Prawdopodobnie jeszcze przed południem obradować będą rzeczoznawcy nad przedłożonymi planami.

ANGIELSKI PLAN REPARACYJNY

Paryż. (PAT) Angielski plan reparacyjny przewiduje 4-letnie moratorium, poczem Niemcy płaciłyby po 2 miliardy złotych marek rocznie przez 4 lata, a w następnych latach po 2 i pół miliarda. Po upływie 10 lat rata roczna wynosiłaby 3 i pół miliarda. Finanse niemieckie poddane zostają pod nadzór rady finansowej z siedzibą w Berlinie, w skład której weszliby przedstawiciele Anglii, Francji, Włoch i Belgii oraz delegata Stanów Zjednoczonych i delegat jednego z państw centralnych pod przewodnictwem niemieckiego ministra skarbu. Niemcy będą zaciągać pożyczki na obligacje pięcioprocentowe i będą wykupywać w okresie 32-letnim.

ZABEZPIECZENIA

Dla zabezpieczenia dotrzymania przez Niemcy rat musiałyby Niemcy:

- 1) przedsięwziąć akcje dla stabilizacji marki,
- 2) przywrócić równowagę w swym budżecie,
- 3) zgodzić się na kontrolę finansową.

Gdyby Niemcy nie dotrzymały zobowiązań, musiałyby się poddać wszelkim zarządzeniom, jakiego mocarstwa jednomyślnie uznały za stosowne, nie wyłączając zaskwestrowania dochodów niemieckich, a nawet okupacji dalszego terytorjum niemieckiego.

DLUGI SOJUSZNICZE

O ile powyższe propozycje zostaną przyjęte i o ile zaniechane będą inne propozycje zastawu, gwarancji i sankcji karnych, Anglia proponuje następujące wyrównanie długów sojuszniczych — głównie swych wierzycielności do Francji, Włoch i Belgii:

1. Depozyty złote, obecnie znajdujące się w Anglii jako zabezpieczenie długów międzysojuszniczych, mają być użyte na zmniejszenie tych długów. Wartość tych depozytów stanowi zaledwie część długów sojuszniczych.

2) Pierwsza seria bonów niemieckich, jakie ma otrzymać Francja z tytułu wojennego długu Belgii, oraz jeden i pół miliarda marek w złocie z tej pierwszej serii bonów, które mają otrzymać Włochy jako udział w odszkodowaniu, mają być przekazane Anglii.

3) Miałyby nastąpić wzajemne wyrównanie długów, jakie wynikają między sprzymierzonymi w drodze wypłacenia zaliczek na potrzeby prowadzenia wojny. To znaczy, że miałyby całkowicie

być skreślany szereg kontrżądań pod warunkiem, że dłużnicy przekazaliby swoje udziały w drugiej serii bonów niemieckich do wspólnego funduszu dla jego podziału między państwa zadłużone w stosunku do Stanów Zjednoczonych i to proporcjonalnego do zadłużenia każdego z nich.

W ten sposób główne zasady planu angielskiego są następujące:

1) Ustalenie minimum zasadniczego długu niemieckiego zgodnie z opinią wyrażoną przez rzeczoznawców finansowych co do zdolności płatniczej Niemiec plus pewną ilość dodatkowych zobowiązań, ustalonych w ten sposób, że to nie obciążałoby Niemców ponad miarę i mogących być ewentualnie zredukowanymi, a nawet całkiem skreślonymi przez odpowiedni bezstronny trybunał.

2) Zastąpienie obecnie ustalonych zobowiązań europejskich dłużników szeregiem odpowiednich umów z Anglią, na mocy których uległoby redukcji wszystkie długi międzysojusznicze w drodze przekazania obligacji niemieckich na rzecz Anglii, a kontyngent niemieckich wypłat ponad ustalone minimum byłby użyty dla spłat długów europejskich względem Ameryki.

3) Danie Niemcom zachęcających warunków, aby je skłonić do przyspieszenia terminowych spłat rocznych. Pierwotne ustalenie długu niemieckiego wyraża się w sumie 50 miliardów marek w złocie, płatnych w terminie 32 lat, przyczem odnośnie bonu niemieckiego nie dawałoby żadnych procentów przez pierwsze cztery lata, zaś 4 proc. w ciągu następnych czterech lat i 5 proc. w dalszych latach. Również przymusowe spłaty nie są przewidziane z tytułu amortyzacji długu, jednakże nie są też wykluczone takie spłaty amortyzacyjne, o ileby przywrócony kredyt niemiecki na to zezwolił.

KONTRPROJEKT FRANCUSKI

Paryż (PAT) Projekt francuski podnosi, że rząd francuski pragnie pracować w ścisłym porozumieniu z sojusznikami nad utrzymaniem pokoju, wychodzi jednak z założenia, że wypełnienie przez Niemcy ich zobowiązań jest elementarnym obowiązkiem. Projekt francuski wysuwa następujące tezy:

1) Rozwiązanie kwestji długów międzysojuszniczych, 2) przyjęcie zasady stabilizacji marki niemieckiej i rewizji finansów Rzeszy, 3) postanowienia co do moratorium i gwarancje, które Francja uzna za niezbędne.

Co się tyczy tezy pierwszej, Francja jest zdania, że żądania wysunięte przez Niemcy są nie do przyjęcia, ponieważ sumy, które Niemcy chcą płacić, nie wystarczą na odbudowę, ani na opłatę inwalidów, Francja zaś sama nie może płacić swych zobowiązań ani procentów od nich, dopóki rząd Rzeszy nie uiszc rządowi francuskiemu kwot odpowiednich w bonach a i e.

FRANCUZI NIEZADOWOLENI Z PROJEKTU ANGIELSKIEGO

Paryż (PAT) Dyplomatyczny referent agencji Havasa podnosi, że angielski projekt wywołał w kołach francuskich pewne rozczarowanie. Teza angielska jest bardzo oddalona od punktu widzenia francuskiego, a w kilku punktach sprzeciwia się traktatowi wersalskiemu.

WŁOCHY POPIERAJA FRANCJĘ

Paryż (PAT) Ag. Havasa dowiaduje się, że projekt włoski w przeciwieństwie do projektu angielskiego zbliża się do tezy francuskiej.

Francuzi odrzucają projekt angielski

Londyn (PAT) Jak podaje „Daily Mail“ z Paryża, członkowie delegacji angielskiej na konferencji paryskiej oświadczili się, że rząd francuski nie godzi się, by propozycje angielskie były wzięte za podstawę rokowań. Decyzja rządu francuskiego będzie oficjalnie zakomunikowana. Skutkiem tego sytuacja jest poważna. Delegaci angielscy pod przewodnictwem Bonara Lawa odbyli naradę, która trwała do północy. Na naradzie zastanawiano się, czy plan francuski z kilku zmianami mógłby być przyjęty przez rząd angielski.

PROTEST SOCJALISTÓW FRANCUSKICH PRZECIW REPRESJOM

Paryż (AW.) „Neue Freie Presse“ podaje odezwę francuskiej partji socjalistycznej i ogólnego związku robotników francuskich z protestem przeciw zamierzonym środkom przymusowym względem Niemiec. Wspomniane organizacje zapowiadają, że sprzeciwią się podobnemu brutalnemu postępowaniu. Odezwą domaga się wkońcu sądu rozjemczego dla sprawy reparacyjnej, który byłby wydelegowany przez Ligę narodów.

FRANCJA I WŁOCHY ODRZUCAJĄ PROJEKT ANGIELSKI

Londyn. (PAT) Biuro Reutera dowiaduje się z Paryża, że gabinet francuski odrzucił stanowczo angielski projekt reparacyjny.

Paryż. Pisma donoszą, że Poincare jest zdecydowany nie wdawać się w żadne dalsze manewry, któreby miały na celu znalezienie wyjścia z różnicy zdań. Będzie on żądał odbycia posiedzenia plenarnego.

Rzym. (PAT) Pisma odrzucają jednomyślnie projekt angielski, w szczególności z tego powodu, że żąda on anulowania depozytów włoskich w banku angielskim w wysokości pół miliarda lirów w złocie oraz grozi poważnym pokrzywdzeniem Włoch przy rozdziale reparacji. Pisma oświadczają, że projekt angielski jest nie do przyjęcia i zapowiadają odrzucenie tegoż przez konferencję. Natomiast z drugiej strony pisma stwierdzają, że Francja zbliża się do projektu włoskiego.

BONAR LAW UZASADNIA PLAN ANGIELSKI

Paryż. (PAT) Bonar Law oświadczył dziennikarzom amerykańskim i angielskim, że uważa za możliwy układ angielski dotyczący reparacji, podkreślił jednak, że alianci nie mogą żądać od Niemiec więcej, niż to, co one będą mogły zapłacić. Przyznał on, że stanowisko Francji, wedle którego nie jest ona w możności zapłacić swych długów, zanim sama nie otrzyma reparacji, jest w zupełności uzasadnione. Bonar Law podkreślił dalej konieczność ustalenia odszkodowań niemieckich ze strony miarodajnych rzeczoznawców z krajów aljanckich oraz wypowiedział się za ustanowieniem komitetu obserwatorów w Berlinie, który miałby się składać z osobistości neutralnych. Dopiero w razie, gdyby Niemcy nie podjęły koniecznych kroków, należałoby się uciec do środków przymusowych. Wkońcu oświadczył Bonar Law, że **wpierw należy przywrócić Niemcom kredyt**, zanim się żądać będzie od nich zapłaty reparacji.

Przeciw zbrojeniom Węgier

Praga (PAT). „Czeskie Słowo“ donosi z Paryża, że tamtejsi przedstawiciele Czechosłowacji, Jugosławii i Rumunii wręczyli konferencji ambasadorów kolektywną notę z protestem przeciw węgierskim projektom, dotyczącym zwiększenia obrony krajowej.

Turcja mobilizuje

Londyn (PAT). Dzienniki donoszą ze Smyrny o ogłoszeniu mobilizacji czterech roczników armji tureckiej. Lada chwila oczekiwane jest powołanie pod broń trzech dalszych roczników.

Samozwańcze poselstwo

Berlin (PAT). Poseł ukraińskiego rządu, pomimo wezwania przez rząd Rzeszy, nie opuścił gmachu poselstwa ukraińskiego i wzbrania się usłuchać wezwania. Ponieważ rząd Rzeszy zobowiązał się oddać ten gmach do dyspozycji ukraińskiego sowieckiego poselstwa, zdaje się będzie musiał przystąpić do eksmisji.

Indyjskie poparcie dla Turcji

Londyn (PAT). Biuro Reutera donosi z Gaya: Nacionalistyczny kongres hinduski powziął uchwałę, że w razie gdyby Turcja była wciągnięta w wojnę, będzie proklamowany natychmiast bierny opór, będzie wdrożona propaganda w armji przeciw wojnie oraz przeciw rekrutacji i subskrypcji pożyczki wojennej, wreszcie będzie utworzony legion, który będzie oddany do dyspozycji rządowi angorskiemu.

Potrzebny zaraz dricker do wytłaczania gałek mosiężnych. Wiadomość: Łazarza 19. 2512

Zdolnego tokarza-specjalistę dla robót metalowych poszukuje do natychmiastowego wstąpienia fabryka zapalek „Znicz”, Podgórze-Zabłocie 2536

Wdowa po artystce dram. inteligentna 26 lat poszukuje posady biurowej lub kasyerki. Uprzejme zgłoszenia „Prasa”, ulica Karmelicka 16, „L. M.”

Technik dent. poszukuje posady od zaraz. Miejscowość obojętna. Zgłoszenia pisemne pod „Dentysta” do biura rekl. „Prasa” Karmelicka 16. 2537

Stróż energiczny, wysłużony wojskowy, zostanie przyjęty. Mieszkanie i opał na miejscu. O obiste zgłoszenia ze świadectwami przyjmuje Parowa fabryka cegieł firmy Felscher, Kraków XXI (Płaszów). 2549

Poszukuję zastępcy na miejscu, ewentualnie na wyjazd. Łaskawe zgłoszenia pisemne pod „Agent” do biura rekl. „Prasa”, Karmelicka 16. 2541

Poszukuję posady ekspedytora, składnika w handlu lub fabryce. Władam językiem polskim i niemieckim, w słowie i piśmie. Łaskawe zgłoszenia listowne pod „Przemysł” do biura rekl. „Prasa”, Kraków, Karmelicka 16. 2542

Ogrodnik żonaty z poleceniami poszukuje posady zaraz. Zak w Rzemieniu poczta Rzechów. 2535

Fryzjerski pomocnik poszukuje posady. Zgłoszenia z warunkami pod „Stanisław” do biura rekl. „Prasa” Karmelicka 16, Kraków. 2530

Osoba niezależna, sympatyczna, inteligentna, dobrego serca, gospodarna, chce być gosposią u starszego uczciwego kawalera lub wdowca. Możliwe małżeństwo przy dobranych charakterach. Wiśniewska, poste-restante Rzeszów. 2533

Młodzi kociol, średnicy 90 cm, głęboki 75 do sprzedania. Haffner, Mazowiecka 24. 2492

Tomaki, kuny leśne okazują do sprzedania. Golebia 8, II piętro. 2529

Poszukuję lokalu lub przystąpię do spółki rentownego interesu z większym kapitałem i współpracą. Zgłoszenia pod „Praca” biuro ogłoszeń Hupezyca, ul. Jagiellońska 7. 2538

Zamianę mieszkanie w Poznaniu na Kraków 2 pokoje z kuchnią, przedpokój, łazienka i pokój dla służącej, oświetlenie gazowe wraz z kuchenką. Zgłoszenia biura rekl. „Prasa” Kraków, ul. Karmelicka 16. 2539

Wysoki czynsz miesięczny dla małżeństwa bezdzietnego za wynajęcie pokoju z kuchnią lub pokoju z piecem kuchennym. Uprzejme zgłoszenia pisemne biuro „Ruch” Szepeńska 9 „Bezdzietne małżeństwo”. 2540

Dwóch uczniów niższych klas szkół średnich znajdzie dogodnie mieszkanie z utrzymaniem na korzystnych warunkach. Wiad. St. Niedrowa, Czarnowiejska 7 i p.

Przystąpię do spółki z kapitałem 200.000 Mkp. do rentownego interesu. Zgłoszenia do „Prasa” Karmelicka 16 pod „E. P.” 2544

ogłoszenie! Ludwik Znamirski sierżant 4 pułku strz. Podhł. w Cieszyńcu, zawiera związek małżeński z panną Martą Weinbergerówną z Wąbrzeźna wojew. Łomżyńskiego. 2545

Zgubioną kartę zwolnienia Odziewa Franciszka, wystawioną przez 8 p. ulanów, Rakowice, unieważnia się. 2545

Unieważnam kartę zwolnienia na nazwisko Ignacy Sikora ur. r. 1896. 2521

Unieważniam zgubione dokumenta wojskowe i kołowe zagubione w Łębcy. Łechman Franciszek. 2522

Zgubione dokumenta wojskowe na nazwisko Janków Stieglitz, wystawione w Krakowie unieważniam. 2523

Skradzione dokumenta wojskowe, wydane przez P. K. U. Tarnów, na nazwisko Piotr Matyja. Mokrec pow. Pilzno, unieważnia się. 2434

Zgubiona napiewy wojskowe na nazwisko Chiel Kalman Bronner ur. 1890, Oświęcim, wystawione Wadowice, unieważniam. 2453

Zgubione dokumenta wojskowe i awizo na grunt Jędryka Jana, wystawione PKU. Jarosław, unieważniam. 2424

„OPTIMA” Sp. A. c. FABRYKA CZEKOLADY

poszukuje natychmiast kilka zdolnych panien do pakowania. — Reflektuje się tylko na zdolne fachowe siły. Zgłoszenia od 8—12 i od 3—5 w fabryce, Kraków XXII, Twardowskiego 12. 2495

Powiatowa Kasa Chorych w Krośnie.

Ogłoszenie.

Rada (Walne Zebranie Delegatów) Powiatowej Kasy Chorych w Krośnie na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 1922 uchwaliła ponowną zmianę statutu przez przesunięcie górnej granicy zarobku odlegającego obowiązków ubezpieczenia do Mk 12.000 dziennie.

Wobec tego wzywa się wszystkich P. T. Pracodawców jak: Zarządy kopalń i przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i budowlanych, oraz instytucje finansowe, kupców, właścicieli dóbr, adwokatów, osoby prywatne zatrudniające służbę domową, stałą i dochodzącą, rzemieślników. Władze samorządowe i gminne oraz instytucje społeczne i religijne itd., by w terminie do 8 stycznia 1923 złożyli w biurze Powiatowej Kasy Chorych spisy wszystkich u siebie zatrudnionych osób, podając imię i nazwisko pracownika, datę wstąpienia do pracy i wysokość dziennego lub miesięcznego zarobku w dniu 1 stycznia 1923, wraz z wszelkimi dodatkami w gotówce i naturze.

Przypomina się również, że wszelkie zmiany poborów, o ile nie przewyższają jeszcze kwoty Mk 12.000 dziennie lub Mk 30.000 miesięcznie, oraz nowo przyjętych lub zwolnionych pracowników, należy zgłaszać w kasie chorych do dnia 3 pod rygorem nar. w ustawie z dnia 19 maja 1920 Dz. U. Rzp. Nr 14 poz. 272 przewidzianych

Powiatowa Kasa Chorych
w Krośnie.

Jan Gnida m. p. Piotr Kucharski m. p.
Dyrektor Kasy. Przewodniczący Zarządu.

2498

MARMOLADY

nie-wszej jakości zawierającej 55% cukru, twardiej do krajania w skrzynkach 10 kg. dostarcza z własnej fabryki tylko hurtownie

POLSKIE TOWARZYSTWO HANDLOWE S. A.
KRAKÓW, UL. SŁAWKOWSKA L. 1. TELEFON 2070.

Tłuszcz jadalny
najłatwiej strawny

KUNEROL

poleca się

cierpiącym na żołądek

Przedstawiciel: M. VORZIMMER, Kraków.

CUKIERNIK (laborant) majster, **PIERNIKARZ** majster, oraz **OGRODNIK**, **STOLARZ** do parowej fabryki ciast cukrów, Stanisława Gargul Jarosław, poszukiwani. 2251

Wszędzie
do nabycia
HURTOWNIE:
K. MIKLASZEWSKI, KRAKÓW,
PLAC DOBROKĄSKI.
LESENIEWICZ I SKA,
PLAC SZCZEPAŃSKI Nr. 2

ZMIANA LOKALU!

Żegluga Polska S. A. w Krakowie zawiadamia, że biura Działu „Żwir” zostały przeniesione w dniu 1 stycznia 1923 roku do nowego lokalu przy ulicy Stawowej L. 66, tuż przy III moście, telefonu Nr 2240.

Dział ten prowadzonym będzie pod nowym kierownictwem.

DYREKCJA
ŻEGLUGI POLSKIEJ S. A.

2455

Odwołanie.

Spółdzielnia Kolejowców Spożywców z ogr. odpow. w likwidacji w TRZEBINI odwołuje niniejszym termin Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia, mającego się odbyć dnia 29 grudnia b. r. z tem, że rzeczne Zgromadzenie odbędzie się dnia 15 stycznia 1923 r. w sali p. Brzózki, z tym samym porządkiem dziennym o godz. 18 tej, a w razie braku kompletu członków, odbędzie się w ten sam dzień o godzinie 19-tej.

Likwidatorowie: 2398

Kubacki wr. Kamiński wr.

KRAJOWA HUTA SZKŁA

Dąbrowa obok Jaworzna

TOWARZYSTWO TRANZAKCYJNE

dla Handlu i Przemysłu

DYREKCJA I BIURA SPRZEDAŻY:

Kraków, ulica Piłarska L. 2.

Telefon Nr 1209. Adres telegraficzny: „SZKŁO”.

Fabryka szkła okiennego grubości od 1,5 do 3 mm zwyczajne i sol. nowe.

Sprzedaż materiałów budowlanych i produktów nafiowych.

2518

Dostawa w ładunkach wagonowych.